

Informe memòria 2016

JORNADA MEDIA I REFUGIATS

FUNDACIÓ **Fcic**
CONSELL DE LA
INFORMACIÓ DE CATALUNYA

Comisión de Arbitraje, Quejas y Deontología del
Periodismo

upf.

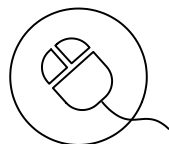
 #MediaRefugiats
#MediaRefugiados

**En defensa dels valors ètics
de la informació**

**Fundació Consell de la
Informació de Catalunya**

www.periodistes.org/fcic

cic@periodistes.org

@CICfundacio

CIC.fundacio

**Fundació Consell
de la Informació de Catalunya
Rambla Catalunya 10 1er pis 08007 BCN
Tel. 93.317.19.20**

ÍNDEX

Informe de la presidència

Gràfics de queixes

Codi Deontològic de la professió
periodística a Catalunya

Expedients tramitats

Patronat
Comptes CIC 2015

Activitats realitzades per la FCIC

Composició del Patronat i del
Consell de la Informació de
Catalunya

Llistat de mitjans adherits

Segell de compromís ètica als
mitjans

INFORME DE LA PRESIDÈNCIA

L'autoregulació periodística i l'ús responsable del procés de la comunicació ha estat el tema dominant al llarg del 2016. El VI Congrés de Periodistes de Catalunya, presidit per la degana del Col·legi, Neus Bonet, va ser el marc de la presentació del nou Codi Deontològic de la professió, revisat i adequat al periodisme del nostre temps en el nou panorama digital, i substitueix al que va ser aprovat en el II Congrés, l'1 de novembre de 1992. La meua predecessora a la presidència del CIC, Llúcia Oliva, en vista de les queixes que arribaven sobre els nous dilemes deontològics que sorgien amb els canvis tecnològics, va crear una comissió que va treballar de valent al llarg de quatre anys fins a completar aquest objectiu essencial, que la degana destacà a la seva intervenció: *“Reflexionem sobre el moment que viu la informació. Recuperem la credibilitat i el respecte. Repensem el Codi Deontològic que inspira les nostres accions”*.

Es pot dir, per tant, que la reforma del Codi es va realitzar a instàncies del públic, com han experimentat els consells de premsa a la majoria de països europeus. El centre de gravetat està en els annexos, com ara el B, que tracta dels nous paranys ètics que genera la xarxa, demana responsabilitat editorial amb una supervisió activa de la participació dels usuaris i estableix criteris sobre la permanència dels documents online. Els reptes són especialment importants amb l'auge de notícies falses, el plagiat i el desconcert que provoca el fet de que qualsevol usuari es pot auto-proclamar periodista. Anomenar les mentides i falsedats pel seu nom, mantenir un procés de reflexió i autocrítica i, en definitiva, fer un bon periodisme són les millors receptes per recuperar la credibilitat del públic.

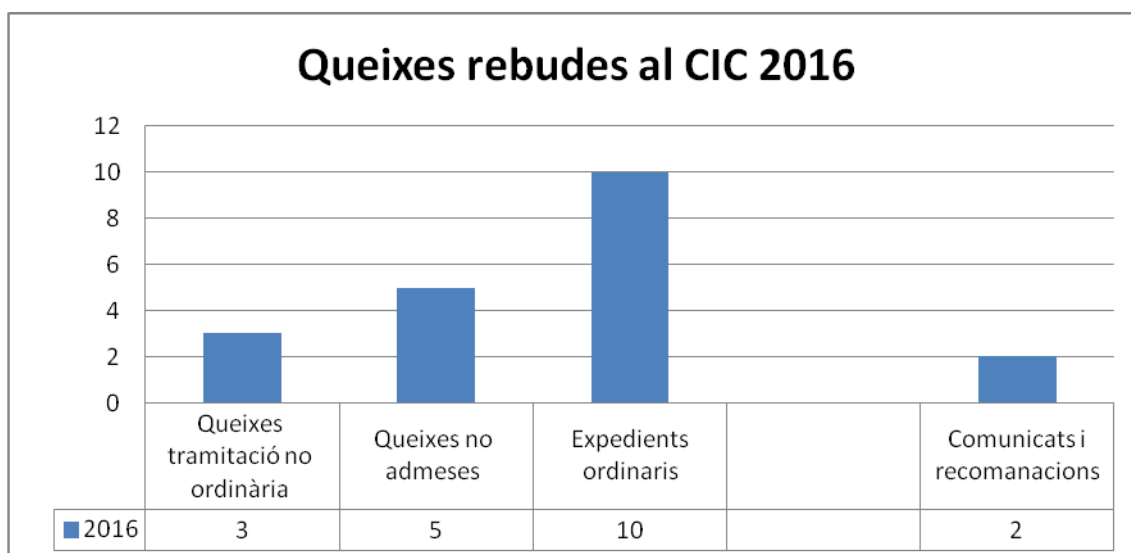
Per altra part, el CIC va donar a conèixer l'estudi sobre el conflicte d'interessos referent als periodistes que simultaniegen la publicitat i la informació, amb la recomanació de preservar, defensar i promoure la diferenciació entre reclams comercials i continguts periodístics. I també va elaborar unes recomanacions sobre la crisi dels refugiats i el seu tractament periodístic. Sobre aquest mateix tema, la Universitat Pompeu Fabra acollí a l'octubre una jornada organitzada conjuntament pel CIC i la Comisión de Arbitraje, Quejas y Deontología del Periodismo amb la participació de la presidenta de la Federación de Asociaciones de Periodistas de España (FAPE), Elsa González, el president de la Comisión, Rafael de Mendizábal i altres destacats professionals.

El nombre de queixes es manté constant amb predomini d'aquelles que tracten dels drets de les persones a la seva privacitat. En vista de que el públic empra cada vegada més les xarxes socials per fer valdre el seu malestar davant certes informacions, el CIC ha adoptat també aquestes plataformes per agilitzar la difusió del Codi en cada cas i anima al públic a presentar les queixes pertinents online.

QUEIXES PRESENTADES AL CIC 2016

El CIC, en l'exercici de les seves funcions, aprova resolucions que vincularan a les parts que voluntàriament acceptin el seu arbitratge. **Qualsevol persona o entitat pot presentar una queixa per la lesió comesa per part d'un professional o mitjà de comunicació.**

El nombre de queixes rebudes ha estat similar al de l'any passat, 18 queixes rebudes de les quals 10 han estat de tramitació ordinària, 3 de tramitació no ordinària i 5 no han estat admeses a tràmit tal i com mostren els gràfics a continuació:

També el CIC, va elaborar unes recomanacions, una sobre el conflicte d'interessos en els periodistes i una referida al tractament mediàtic de la crisi dels refugiats.

Codi Deontològic

Declaració de principis de la
professió periodística a Catalunya

CODI DEONTOLÒGIC (actualitzat al VI Congrés de Periodistes de Catalunya l'11 de novembre de 2016)

01. Introducció

El Codi Deontològic de la professió periodística a Catalunya va ser proclamat en el II Congrés de la professió, l'1 de novembre de 1992. Es tracta d'una declaració de principis bàsics que els periodistes han d'observar en l'exercici de la seva tasca. El Codi, assumit per la majoria de professionals i editors, és l'expressió de la voluntat de defensar uns mitjans de comunicació lliures i responsables en el marc d'una societat plural i democràtica.

El 12 de març de 1997 es va crear el Consell de la Informació de Catalunya (CIC), organisme independent encarregat de vetllar pel compliment d'aquest codi. Integrat per periodistes i representants d'altres sectors professionals, el CIC és també un instrument d'autoregulació amb facultats d'intervenció i mediació mitjançant resolucions i recomanacions sense caràcter coercitiu.

Els periodistes i mitjans de comunicació han de tenir la màxima llibertat d'informació, d'opinió i crítica i han d'exercir-la amb responsabilitat. El Codi Deontològic dels periodistes incumbeix els mitjans i els professionals que preparen materials seleccionats, processats i presentats segons criteris periodístics i amb voluntat explícita de ser reconeguts com a tals. Els grans principis de l'ètica periodística són d'aplicació en tots els mitjans i suports, així com en totes les modalitats i àmbits de la informació.

En els darrers decennis, la revolució tecnològica, i en especial el desenvolupament d'Internet, ha transformat de forma substancial les bases del món de la informació i el propi sistema de formació de l'opinió pública. Aquest fet obliga a adaptar els criteris de

la bona pràctica professional per tal de reafirmar el compromís ètic del periodisme amb el públic d'acord amb el principi de responsabilitat social.

Amb aquests antecedents i premisses, el Col·legi de Periodistes i el Consell de la Informació de Catalunya presentem una nova versió del Codi Deontològic revisat i adaptat a la situació actual, i encoratgem els professionals i les empreses informatives a regir la seva activitat d'acord amb la lletra i l'esperit dels seus criteris bàsics.

02. Criteris

01. Informar de manera acurada i precisa

El professional del periodisme està compromès amb la recerca de la veritat i, conseqüentment, té l'obligació d'acostar-se a la realitat dels esdeveniments amb la màxima fidelitat possible. Els mitjans han d'observar sempre una clara distinció entre les informacions i les opinions, difondre únicament informacions contrastades amb diligència, i evitar la difusió de conjectures i rumors com si es tractés de fets.

02. Evitar perjudicis per informacions sense prou fonament

No s'han d'usar expressions injurioses ni difondre dades imprecises o sense base suficient que puguin lesionar la dignitat de les persones i provocar dany o descrèdit a entitats públiques o privades.

El periodista s'ha de posar en contacte prèviament amb els afectats per donar-los l'oportunitat de resposta.

03. Rectificar les informacions incorrectes

L'obligació d'esmenar tant les informacions com les interpretacions resultants que s'hagin demostrat falses o errònies comporta fer-ho amb promptitud i amb el tractament i l'extensió proporcionats. Així mateix, els mitjans han d'atendre el dret de rèplica quan aquest sigui sol·licitat en termes raonables.

04. Utilitzar mètodes lícits i dignes per obtenir informació

És inacceptable l'ús de càmeres ocultes i de qualsevol altre procediment subreptici o enganyós per obtenir informacions, imatges i testimonis. També és inadmissible la interceptació i la difusió no consentida de material privat procedent de la telefonia mòbil, la missatgeria electrònica i altres suports de comunicació.

En poden ser excepció les situacions relacionades amb fets o esdeveniments d'inequívoc interès públic i quan no hi hagi cap altra opció per donar compliment adequat al dret a la informació.

El pagament a les fonts per obtenir informació contravé la bona pràctica periodística i és inadmissible quan posi en risc el principi de veracitat o pugui interferir l'acció de la justícia.

El plagiat és inacceptable. Cal aplicar les bones pràctiques professionals quan es fa servir el treball d'altres.

05. Citar les fonts i preservar el secret professional

Les fonts s'han de citar perquè la informació sigui creïble. No obstant això, els periodistes tenen l'obligació moral de protegir-les invocant el secret professional quan sigui necessari. La

confidencialitat ha de servir per emparar les persones en situació d'indefensió o de risc, però en cap cas l'anonimat pot ser utilitzat per atacar individus i organitzacions de manera injustificada.

La bona pràctica periodística exigeix també tractar de forma adequada les informacions rebudes sota embargament, així com observar l'*off the record* quan hagi estat acordat.

06. Conciliar els drets individuals amb el dret del públic a saber

El periodista ha de defensar el dret a la informació davant de qualsevol restricció a la transparència exigida per l'interès públic, especialment quan les fonts són administracions i organismes oficials. Tanmateix, cal reconèixer a les persones individuals i jurídiques el dret a no proporcionar informació ni respondre preguntes. L'assetjament intimidador i persistent és una pràctica reprovable.

07. Evitar el conflicte d'interessos

No es poden acceptar mai retribucions o gratificacions de tercers per promoure, orientar o publicar informacions i opinions. La recepció d'obsequis promocionals o commemoratius no pot ultrapassar el criteri estricte de la cortesia, segons els barems establerts per les organitzacions periodístiques. Tampoc no és admissible simultaniejar l'exercici del periodisme amb altres activitats remunerades que posin en perill els principis de veracitat i independència.

Cal rebutjar les fórmules de promoció o publicitat sota l'aparença deliberada d'informacions periodístiques.

Com a norma general, els professionals de la informació han d'evitar qualsevol situació de conflicte d'interessos, ja sigui d'àmbit polític, comercial, econòmic, financer o familiar, que posi en qüestió la credibilitat i imparcialitat de la seva funció.

* Consultar les recomanacions del CIC sobre els periodistes que fan publicitat

08. No utilitzar en profit propi informacions privilegiades

Els periodistes no han d'usar en benefici propi la informació que reben de manera confidencial en l'exercici de la seva funció, amb independència que es publiqui o no, ni transmetre-la a terceres persones per raons similars. En conseqüència, han d'evitar pronunciar-se sobre empreses i productes en els quals mantenen un interès financer, ja sigui directament o a través de familiars o persones pròximes. El mateix criteri ha de regir pel que fa al sector de les apostes.

09. Respectar el dret a la privacitat

Les persones han de ser tractades amb respecte i dignitat, particularment les més vulnerables. Cal evitar les intromissions innecessàries i les especulacions gratuïtes sobre els seus sentiments i circumstàncies. Danyar de forma injustificada la dignitat dels individus de paraula o amb imatges, fins i tot més enllà de la seva mort, contravé l'ètica periodística.

Els casos de suïcidi només es difondran quan tinguin rellevància personal o siguin de manifest interès públic, tenint en compte, a més, el risc d'un efecte mimètic.

10. Salvaguardar la presumpció d'innocència

Tota persona acusada o imputada d'un delictes té dret a la presumpció d'innocència en les informacions i opinions relatives a indagacions, causes o procediments penals. El respecte i la protecció d'aquest dret són vigents des de l'inici de les actuacions policials fins que es provi la culpabilitat en un procés que gaudeixi de les garanties necessàries. Els periodistes evitaran els prejudicis, així com sotmetre els implicats a judicis paral·lels.

11. Protegir els drets dels menors

Cal evitar difondre la identitat dels menors quan apareixen com a víctimes (excepte en supòsit d'homicidi i casos de segrestos o desaparicions), testimonis o inculpats en causes criminals. Aquesta consideració és especialment pertinent en assumptes d'especial transcendència social, com ara delictes sexuals, suïcidis, problemes referents a adopcions o fills de pares empresonats. A més, s'evitarà identificar contra la seva voluntat les persones pròximes o parents innocents d'acusats o convictes en procediments penals.

Com a norma general, els menors no han de ser entrevistats ni fotografiats o filmats sense el consentiment explícit dels seus pares, tutors, mestres o educadors. Tampoc no és lícit al·legar la rellevància pública de familiars o persones pròximes per justificar la intromissió en la seva vida privada o l'explotació de la seva imatge.

12. Respectar la dignitat de les persones i la seva integritat física i moral

No es pot discriminar cap persona a causa de la seva condició sexual, discapacitat física o mental, creences, origen ètnic, nacionalitat i extracció social. Així mateix, cal evitar expressions vexatòries que puguin incitar a l'odi i a l'ús de la violència. Els periodistes han de ser especialment sensibles amb la diversitat i actuar amb sentit de justícia i respecte a les persones i els grups afectats.

03. Annexos

Annex A:

Recomanació sobre manipulació d'imatges

En fotoperiodisme s'ha de fer constar sempre l'autoria, així com la data, lloc i els elements rellevants que identifiquen la imatge, tret que es posi en perill la seguretat de les fonts. En aquest àmbit no estan permeses manipulacions que suposin alteració de la informació visual registrada originalment per l'objectiu de la càmera i que recull el suport; és a dir, afegir, eliminar, desplaçar o modificar qualsevol element de la imatge original.

En l'àmbit de la foto-il·lustració és legítima l'alteració d'imatges sense cap altre límit que la responsabilitat de l'autor/a, i amb l'obligació d'informar, adientment, al lector del tipus d'alteració practicada.

Annex B:

Recomanació sobre Internet

Els principis de l'ètica periodística són comuns per a tots els mitjans i suports sense cap distinció. No obstant això, les característiques d'Internet han propiciat una àmplia casuística que planteja noves consideracions deontològiques per a la pràctica professional.

01. Responsabilitat editorial

02. Transparència i rigor

» Aquest annex de bones pràctiques de la informació a Internet també afecta els periodistes que mantenen blocs personals o participen en xarxes socials des d'un rol de caràcter explícitament professional.

» Han de sentir-se incumbits per aquestes normes aquelles persones que aboquin informació online de forma individual i que puguin ser reconegudes com a professionals del periodisme, atès que tenen en aquesta activitat la major part de les seves percepcions econòmiques.

Les normes ètiques han d'obligar especialment les pàgines web que siguin la versió electrònica de publicacions preexistents en altres suports, o també aquelles que, nascudes a la xarxa, tinguin una capçalera i uns continguts que les facin ser percebudes com a publicacions informatives.

» El producte informatiu ha de poder ser identificat com a tal sigui quina sigui la seva naturalesa formal. La distinció entre informació i opinió també és igualment exigible, així com la diferenciació entre publicitat i informació.

» Les informacions han d'anar datades i convé que els links portin igualment les referències adequades per tal d'orientar els destinataris i mantenir contextualitzades les dades.

» Com en altres mitjans, la immediatesa no és excusa per obviar principis deontològics com el recurs a fonts fiables i la contrastació de les dades.

» Les informacions difoses a través de les xarxes socials tampoc no poden propagar rumors infundats, ni emetre judicis de valor injuriosos.

03. Participació i supervisió activa

La participació del públic enriqueix la pluralitat dels continguts dels mitjans a Internet i constitueix una de les claus més definitòries i innovadores del nou univers informatiu. Tanmateix, les característiques de la xarxa generen nous paranys ètics sobre la relació entre els mitjans i el públic.

» Els comentaris dels usuaris a les notícies difoses a les webs informatives han de ser moderats pels seus responsables editorials. Aquests han de comptar amb mecanismes i eines adients per impedir la difusió de missatges injuriosos, que atemptin contra la dignitat de les persones i grups socials, o que encoratgin la discriminació, la violència i l'odi.

» Les aportacions dels internautes no poden ser anònimes. El mitjà difusor ha d'exigir un registre previ als usuaris que vulguin fer comentaris i donar a conèixer les seves opinions, de la mateixa manera que cap diari no publica cartes al director escrites per persones que no s'hagin identificat degudament. L'anonimat és admissible quan es tracti de garantir la difusió de fets i opinions d'inequívoc interès públic o necessitat vital, però igualment el participant s'ha d'identificar davant del mitjà.

04. Permanència dels documents on-line

La permanència indefinida a la xarxa dels documents i materials audiovisuals que es difonen i circulen a través de la web pot generar situacions incòmodes o indesitjables per a les persones afectades, ja sigui com a fonts informatives o com a testimonis. En el cas que en reclamin la desaparició, aquest fet planteja la necessitat de conciliar adequadament l'interès públic amb els drets individuals. En qualsevol cas, la invocació del "dret a l'oblit" no ha de ser motiu per a la destrucció immediata d'elements que en certa manera formen part d'un "arxiu general" o "memòria viva" que és patrimoni col·lectiu i que eventualment poden ser d'interès per a historiadors o investigadors socials.

» Com a norma general, no ha de ser necessàriament atesa la pretensió de destrucció de rastres per part de persones individuals o jurídiques al·legant la simple raó d'un canvi d'opinió, d'imatge o altres consideracions d'estricta ordre personal.

» Tanmateix, la persistència de certs documents no ha de donar lloc a situacions abusives o greument nocives contra els drets fonamentals de la persona.

» Conseqüentment, els responsables editorials han de prevenir o pal·liar els possibles perjudicis provocats a les persones que han prestat el seu testimoni (imatge, veu o documentació), atès el fet singular de la pervivència, facilitat d'accés, reproducció i manipulació dels materials presents a Internet. Aquesta actitud ha de ser especialment curiosa quan les persones afectades siguin menors d'edat o joves en situació d'indefensió o risc sobre l'eventual us de la seva presència a la xarxa.

» En tot cas, la pròpia naturalesa de l'espai web com un fons global i permanent de continguts de tots tipus i d'accés universal fa pràcticament inviable l'eliminació discrecional, sistemàtica, instantània i generalitzada dels materials considerats impropis o lesius per particulars, empreses o institucions.

05. Autoria i plagi

» El reconeixement de l'autoria intel·lectual i dels drets de tota mena que se'n deriven han de ser respectats a la xarxa com a qualsevol altre suport informatiu. Les facilitats per "copiar i enganxar" que brinden els productes digitals, fins al punt de convertir-se en una pràctica redaccional mecànica i quotidiana, mai no han de ser un pretext per al plagi i la usurpació.

Annex C:

Recomanació sobre el plagi

El principi 1 del codi insta a contrastar bé totes les informacions, mentre que el principi 5 recomana que, com a norma general, les fonts siguin citades. Aquestes normes d'actuació es troben en la base de la credibilitat dels periodistes, i del seu compliment escrupolós en depèn en gran manera la confiança que el públic hi diposita. Cal entendre per plagi la reproducció sense cita d'un fragment apreciable d'un producte aliè. Fer això pot constituir un delicte, però a més pot socavar greument la credibilitat d'un periodista o d'un mitjà informatiu.

Hi ha diverses formes de plagi, totes elles abominables encara que es puguin presentar amb diferents graus de gravetat:

» La reproducció textual d'un fragment d'una obra literària, d'un treball periodístic o de qualsevol altre document l'autoria del qual sigui identificable i demostrable.

- » La reproducció de fotografies o imatges de qualsevol mena que tinguin autoria, independentment fins i tot que estiguin subjectes a drets d'autor.
- » La reutilització de fragments d'entrevistes o de talls de veu que hagin estat obtinguts per informadors d'altres mitjans i que hagin pogut ser capturats a partir d'emissions alienes.

Encara que la reproducció que es faci no sigui textual, també pot tenir consideració de plagi la difusió sense cita d'informacions que han estat obtingudes a partir del que ha estat publicat per un altre mitjà. La cita és especialment obligada quan es tracti d'informacions exclusives i molt rellevants que un altre mitjà ha obtingut de fonts que només han estat al seu abast. No es podrà considerar que hi ha hagut plagi quan la cita de la procedència de la informació sigui ben explícita o quan ha estat obtinguda directament a partir de la mateixa font o de fonts diverses.

Annex D:

Recomanació sobre el tractament de conflictes bèl·lics o armats

- 01.** Donar veu a tots els actors i promoure la comprensió entre les parts implicades. Afavorir el diàleg.
- 02.** No deshumanitzar cap part; cal parlar de les víctimes i també dels victimaris.
- 03.** Evitar el llenguatge de les parts combatents i dels seus aliats. Exposar els enganys de qualsevol d'aquestes.
- 04.** Mostrar els grups que en la base treballen per la pau, no només els dirigents. En particular, els esforços de la societat civil, que atén les víctimes físicament, materialment i emocionalment.
- 05.** Explorar els conflictes en la seva complexitat i tractar la violència i els seus efectes tan visibles com invisibles, però també ocupar-se de les causes diverses que els han generat.
- 06.** Els mitjans han d'evitar el sensacionalisme i també impedir l'emissió sense control de missatges en línia que siguin bel·licistes, xenòfobs, racistes i sexistes.
- 07.** Informar dels conflictes encara que no hi hagi violència pot ajudar a prevenir-la.
- 08.** No abandonar la cobertura després de l'alto el foc i ocupar-se de la resolució, la reconstrucció i la reconciliació.
- 09.** Aprofitar les similituds entre els conflictes perquè les experiències constructives ajudin els que encara no han trobat un camí de resolució.
- 10.** Cal fer esment sempre de les fonts de la informació, particularment quan representen actors enfrontats, i tenir en compte que terceres fonts enriqueixen la visió del conflicte. En cas d'informacions fetes sota censura o imposicions, cal fer-ho saber als receptors.

Annex E:

Recomanació sobre l'ús del terme "il·legals" referit a persones

El terme "il·legal" aplicat a immigrants és incorrecte i vulnera els criteris del Codi Deontològic de la professió periodística, per les següents raons:

» Les persones mai no poden ser il·legals, perquè això suposaria negar a un ésser humà la categoria de subjecte de dret.

» L'aplicació inadequada d'aquest qualificatiu implica menyspreu a la dignitat i la pròpia imatge d'aquestes persones.

» L'ús d'aquesta paraula per a designar, de forma exclusiva i continuada, el col·lectiu de treballadors que emigren, significa un tracte discriminatori i afavoreix estereotips que criminalitzen la imatge d'aquestes persones en la consciència col·lectiva.

Annex F:

Recomanació sobre la cita de nacionalitats i ètnies

La utilització per part dels mitjans audiovisuals de paraules i conceptes relacionats amb la nacionalitat o llocs de procedència per designar en titulars a un individu o banda d'individus que han comès actes delictius és discriminatòria. Quan el tractament que donen els mitjans de comunicació a les informacions pot entrar dins d'un context discriminatori a fi de cridar l'atenció del lector, el que es provoca és que els ciutadans tinguin una actitud negativa respecte al fet migratori i als immigrants. El CIC recomana als mitjans de comunicació que actuïn amb especial responsabilitat i rigor en el cas d'informacions o opinions amb continguts que puguin suscitar discriminacions per raons de gènere, ètnies, creences o extracció social o cultural, és a dir, evitant-se en tot cas les generalitzacions i l'etiquetatge de les persones per trets diferencials, ja siguin ètnics, religiosos, econòmics o socials. En tot cas, si el mitjà considera que la nacionalitat dels protagonistes és noticable, i sempre per tal de no fomentar en el receptor impulsos discriminatoris, el CIC recomana que aquesta dada s'esmenti sempre, siguin d'on siguin els autors dels fets descrits.

ACORDS ADOPTATS PEL PLE DEL CIC
Expedients

ANY 2016

Expedient núm. 11/2015

ASSUMPTE: El passat 1 de desembre de 2015 la Sra. Z. M.S. R. a través de Genera (Associació en defensa dels drets de les dones) va formalitzar una queixa al CIC contra el diari La Vanguardia per considerar que la fotografia de l'article Barcelona prevé una prostitució "legal" publicat el 18 de novembre del mateix any a l'edició digital del diari vulnera el seu dret a l'honor, a la pròpia imatge i a la seva intimitat.

ANTECEDENTS

S. reclama que la fotografia es va publicar sense la seva autorització. Segons S., el peu de foto "*En el corazón del Raval. Algunas mujeres que se dedican a la prostitución en la calle Robador*" "*afirma sin género de duda que las mujeres que aparecemos en la foto nos dedicamos a la prostitución*".

Tanmateix reconeix que la fotografia es va fer en un espai públic, al carrer Robador, però adverteix que l'exercici de la prostitució té connotacions estigmatitzades i estigmatitzants, raó per la qual les dones que exerceixen aquesta activitat acostumen a mantenir-la en secret i refusen l'exposició pública sense una autorització expressa.

Alhora, recorda que el Codi Deontològic de la FAPE (Federación de Asociaciones de Prensa Española) a l'article 7 estableix "la obligación de los periodistas a extremar su celo profesional en el respeto de los más débiles y discriminados. Por ello, debe mantener una especial sensibilidad en los casos de informaciones u opiniones de contenido eventualmente discriminatorio o susceptibles de incitar a la violencia o a prácticas humanas degradantes".

Per a S., la imatge publicada a la Vanguardia digital vulnera també l'article 4 del Codi Deontològic de la FAPE, que estableix que "Sin perjuicio de proteger el derecho de los ciudadanos a estar informados, el periodista respetará el derecho de las personas a su propia intimidad e imagen", així com l'article 9 del Codi Deontològic de la professió periodística a Catalunya on s'explicita que "S'ha de respectar el dret de les persones a la seva pròpia intimitat i imatge, especialment en posicions de vulnerabilitat i malaltia i en casos o esdeveniments que generin situacions d'aflicció o dolor, evitant la intromissió gratuïta i les especulacions innecessàries sobre els seus sentiments i circumstàncies, especialment que les persones afectades ho explicitin".

S. també considera que la publicació de la foto viola el seu dret a l'honor, a la intimitat i a la seva imatge, tots tres drets fonamentals reconeguts als articles 18.1 de la Constitució Espanyola. Recorda que tant a la normativa estatal com en els diversos reglaments jurídics autonòmics es concedeix una protecció especials a aquests tres drets a través de diferents normes jurídiques entre les quals destaca la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, on s'estableix que les dades de les persones relatives a la vida sexual, són dades "especialmente sensibles por lo que su tratamiento debe realizarse con la mayor rigurosidad".

A més, S. considera que la imatge que acompanya el cos de la notícia és del tot prescindible i innecessària ja que la informació publicada tracta d'un acord polític sobre la prostitució a l'Ajuntament de Barcelona, de les competències municipals i les diferents opinions de cadascuna de les forces polítiques respecte aquest tema.

AL·LEGACIONS

Demanades les al·legacions a la direcció del mitjà amb temps i forma, sense rebre resposta fins a la data, s'entén que el mateix renuncia a fer-les.

PONÈNCIA

S'entén que, en aquest cas, la fotografia publicada té un caràcter més il·lustratiu que no pas informatiu i que no reflecteix la notícia en sí (un acord sobre el tema de la prostitució a l'Ajuntament de Barcelona).

S'hauria d'haver estat molt més curós en el tractament de la fotografia publicada i, per exemple, pixel·lar la cara perquè ningú pogués identificar les persones que hi surten i així, protegir el dret, l'honor i la imatge de la senyora S..

La ponència considera que la senyora Z. M. S. té raó quan es queixa de que la fotografia publicada atempta a la seva reputació i bon nom. Sobretot, si la fotografia s'ha fet i posteriorment s'ha publicat sense el seu consentiment.

Per tot això, el Consell de la Informació de Catalunya adopta el següent:

A C O R D

Que el diari La Vanguardia ha vulnerat el criteri 9 del Codi Deontològic de la professió periodística a Catalunya al no respectar el dret de les persones a la seva pròpia intimitat i imatge quan va publicar la fotografia en qüestió.

Que el CIC no pot valorar si s'ha vulnerat el Codi Deontològic de la FAPE per no entrar dins de les seves competències però que atès que es va presentar la queixa tant al CIC com a la Comisión de Arbitraje, Quejas y Deontología, ambdues entitats van acordar que fos el CIC qui la tramités."

Expedient núm. 12/2015

A S S U M P T E

El dia 10 de desembre de 2015 el senyor T. M. va formalitzar una queixa al Consell de la Informació de Catalunya referida a l'activitat del periodista Eduard Virgili, segons la qual estaria simultaniejant l'activitat periodística i les relacions públiques, fet que al comunicant li planteja un dubte sobre "on comença el periodisme radiofònic i a on comença la propaganda".

A N T E C E D E N T S

La queixa, efectuada a través del correu electrònic, es refereix al fet que el periodista Eduard Virgili presta els seus serveis, presumptament, al Gabinet de Premsa de l'Ajuntament d' Altafulla i al programa informatiu *La Tarda* de la cadena d'emissores de La Xarxa. Com a documentació, el senyor TM afirma que el mateix periodista "ho dona a conèixer a través del seu Twitter:

https://twitter.com/la_tarda/status/673884855533502464

<https://twitter.com/eduvirgili>

Després de plantejar els fets, "aquest dilluns va presentar el programa *La Tarda de La Xarxa*, un periodista que treballa al departament de premsa de l'ajuntament d'Altafulla", el denunciant es pregunta si algú que "treballa al servei de premsa a un ajuntament" pot fer "tranquil·lament i de manera simultània un programa de ràdio que teòricament hauria

de servir (...) com a mecanisme de control del poder” i planteja la indefinició de la frontera entre el “periodisme” i la “propaganda”.

Després de la denúncia, i al final del seu escrit, el reclamant fa també una consideració de caràcter subjectiu sobre si a l'oient no li “pot fer la sensació que La Xarxa és més una extensió del gabinet de premsa de l'alcalde que una ràdio amb rigor periodístic”.

A L·L E G A C I O N S

Arran de la queixa, el CIC ha demanat al·legacions a la *Xarxa Audiovisual Local SL*. En nom d'aquesta empresa, el seu Conseller delegat, senyor Francesc Pena Carbó, fa les següents puntualitzacions:

“En primer lloc manifestar que la participació de representants de diferents mitjans de comunicació municipal adherits a la Xarxa de Comunicació Local en la seva programació està emmarcada dins del marc regulador del “Protocol general de serveis de la XAL”. La citada col·laboració es produeix entre entitats i mai entre persones per la qual cosa aquesta reclamació s’hauria d’adreçar directament a Altafulla Ràdio, entitat afectada.

En segon lloc, posats en contacte amb el director de l'emissora municipal “Altafulla Ràdio” ens manifesta que Eduard Virgili és treballador de l'emissora municipal Altafulla Ràdio de la qual és titular l'Ajuntament d'Altafulla. Concretament, és el responsable de programes i presentador i director del programa magazine Espai Obert d'Altafulla Ràdio. En cap cas treballa al gabinet de l'Alcaldia”

Pel que fa a les al·legacions demanades a Altafulla Ràdio, el coordinador d'aquesta emissora, senyor Albert Jansà Bairaguet, puntualitza:

“Que Eduard Virgili Ferrando està contractat per l'Ajuntament d'Altafulla, organització pública titular de l'emissora municipal d'Altafulla Ràdio, com a auxiliar de redacció i està destinat a les tasques de redacció, presentació de programes i programació de l'emissora municipal.

Que la única forma jurídica per la seva contractació com a personal de l'emissora és mitjançant l'Ajuntament d'Altafulla, ja que la darrera reforma laboral no permet crear empreses i/o patronats públics per a ràdios municipals que depenguin dels pressupostos municipals.

Que la participació d'Eduard Virgili Ferrando com a personal d'Altafulla Ràdio, i aquesta, com a mitjà de comunicació municipal adherit a la Xarxa de Comunicació Local en la seva programació, està emmarcada dins del marc regulador del “Protocol General de Serveis de la XAL”. Aquesta col·laboració és entre entitats i no persones.

I que en cap cas, Eduard Virgili Ferrando és personal del Gabinet de Premsa de l'Ajuntament d'Altafulla ni tampoc d'Alcaldia.”

C O N S I D E R A C I O N S

D'acord amb la queixa, l'actuació del periodista Eduard Virgili podria vulnerar el criteri 7è del Codi Deontològic de la professió periodística a Catalunya, que estableix que *“no s’ha de simultaniejar l'exercici de l'activitat periodística amb altres activitats professionals incompatibles amb la deontologia de la informació, com la publicitat, les relacions públiques i les assessories d'imatge, ja sigui en l'àmbit de les institucions o organismes públics, com en entitats privades”.*

Com a prova d'aquesta simultaneïtat de tasques, el denunciant fa referència als comptes de Twitter del periodista i, efectivament, al seu perfil hi consta la referència

@ajAltafulla que és la pròpia del twitter oficial de l'ajuntament d'aquesta localitat del Tarragonès. (Eduard Virgili @eduvirgili. Periodista @ajAltafulla. Programes i continguts a @AltafullaRadio. A @la_tarda @Paism0 de @laxarxaradio. Comunicació @ballsantcrist. Les opinions són meves).

Atès que l'emissora local depèn del pressupost municipal i que *La Xarxa* és una plataforma multimèdia vinculada a la Diputació de Barcelona, la reclamació és pertinent. La suposició del denunciant es basa en una visió difosa de la frontera entre "informació" i "propaganda" i en la convicció de que els mitjans han d'actuar com a "mecanisme de control del poder".

No obstant això, tant el Coordinador de l'emissora com el Conseller delegat de *La Xarxa* fan constar, en les seves respectives al·legacions, que el periodista Eduard Virgili no presta cap servei ni al Gabinet de Premsa de l'Ajuntament ni al Gabinet de l'Alcaldia d'Altafulla. El primer aporta, a més, les raó jurídica per la qual el periodista ha estat contractat per l'Ajuntament i no per la pròpia emissora.

En quant als protocols que s'exigeixen als periodistes de *La Xarxa*, el *Llibre d'estil* d'aquesta plataforma multimèdia estableix que "com a servei informatiu, La Xarxa no té ideologia pròpia, no transmet opinions pròpies, sinó notícies, cròniques, reportatges i anàlisis periodístiques, basats en la veracitat dels fets, la consulta de totes les fonts, el rebuig a la manipulació i el respecte als principis ètics per a l'edició i l'obtenció d'informació." A aquest principi d'actuació, el *Llibre d'estil* hi afegeix el compromís de vetllar "perquè tots els continguts que s'emeten a través de La Xarxa compleixin els principis ètics i de rigor exigibles en la comunicació". I, finalment, estableix que "pel que fa al tractament informatiu i als drets humans, les normes ètiques i les deontològiques que no queden recollides explícitament en aquest Llibre d'estil, cal seguir el codi ètic del Col·legi de Periodistes, a més de les instruccions del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) i dels principis periodístics de la UNESCO i del Consell d'Europa". (*Llibre d'estil de La Xarxa de Comunicació Local, la plataforma multimèdia de la Diputació de Barcelona*, Punt 3, consultat a

http://www.xn-noticies.cat/media/assets/5990/Llibre_d_estil_versi_gener_2014.pdf el 8 de febrer de 2016)

PONÈNCIA

A propòsit d'altres queixes sobre possibles vulneracions del criteri setè del Codi Deontològic, aquest Consell de la Informació va fer un comunicat, l'any 2010, advertint de la incompatibilitat entre l'exercici de l'activitat periodística i altres activitats professionals com la publicitat, les relacions públiques i les assessories d'imatge: "*Quan el periodista simultanieja altres activitats professionals amb el periodisme entra en el terreny del conflicte d'interessos. Aquest es presenta quan els individus s'enfronten a lleialtats contraposades: d'una banda la lleialtat que deuen als lectors, oients o telespectadors, i de l'altra, el seu propi interès. Abdicar de la responsabilitat adquirida pels periodistes vers el públic a canvi d'un benefici econòmic o social és inacceptable i contrari a l'ètica*".

Les lleialtats contraposades de les quals parla aquest comunicat són les que presumeix el denunciant, ja que, orgànicament, el fet d'informar sobre l'actualitat local i ser personal contractat pel propi Ajuntament així ho pot fer suposar. Malgrat això, el fet que des de la mateixa *Altafulla Ràdio* es faci constar que el periodista Eduard Virgili no treballa per al Gabinet de Premsa de l'Ajuntament ni de l'Alcaldia posa en dubte aquesta presumpció. A més, el *Llibre d'estil* de la *Xarxa*, com s'ha vist, fa referència explícita a

l'imperatiu que els seus continguts informatius compleixin els principis ètics i de rigor exigibles en la comunicació.

La denúncia és orgànica en el sentit de que no qüestiona una informació concreta sinó l'estructura de la pròpia emissora a partir d'una constatació contractual del periodista. El risc de que els mitjans de titularitat o de gestió pública es converteixen en portantveus o en caixa de ressonància dels polítics escollits democràticament per a la gestió pública no és menor i és en aquest aspecte que té sentit la queixa del senyor M.. No obstant, les al·legacions fetes pels responsables de l'emissora *Altafulla Ràdio* i de la *Xarxa* i el fet de que l'activitat periodística al mitjà estigui regulada sota els principis ètics recollits al *Llibre d'estil* esmentat fan pensar que estem en un marc orgànic capaç de preservar la incompatibilitat descrita al punt setè del Codi Deontològic.

Per tot això, el Consell de la Informació de Catalunya adopta el següent:

A C O R D

Ateses les al·legacions presentades pels responsables d'*Altafulla Ràdio* i de la *Xarxa Audiovisual Local* i un cop analitzat el marc ètic descrit al *Llibre d'estil* d'aquesta plataforma multimèdia, no es pot deduir que per la seva situació contractual el periodista Eduard Virgili infringeixi el criteri setè del Codi Deontològic.

Altrament, i amb la voluntat de que la diferència entre els gabinets d'informació municipals i els mitjans d'informació local sigui el més transparent possible, instem a que, tant a les informacions emeses com, sobre tot, a les xarxes socials, els periodistes mantinguin sempre clara aquesta diferència necessària per a no confondre l'audiència.

Expedient núm. 1/2016

ASSUMPTE: El Sr. J.N.G., per mitjà de l'empresa Internet Privacy Europe (Eliminàlia), presenta una queixa contra LAVANGUARDIA.COM per la informació continguda a:

<http://www.lavanguardia.com/gente/20160310/40337148581/maria-jose-suarez-jordi-nieto-miss-espana.html>

<http://www.lavanguardia.com/edicion-impresas/20160311/40350629679/la-exmiss-sevil-lana-maria-jose-suarez-tiene-pareja-catalana-el-financiero-jordi-nieto.html>

ANTECEDENTS

Es tracta d'una notícia pròpia de la premsa rosa segons la qual el Sr. N. té una relació sentimental amb una dona de notorietat pública, la Sra. M. J. S., que havia estat nomenada "Miss España" en 1996 i que posteriorment és una habitual de les revistes del cor. El Sr. N. considera que ell, personalment, és un empresari del món de les finances i que la seva vida privada es manté al marge de la seva activitat professional i que té dret a resguardar-se en l'anonimat, al marge de que estigui relacionat amb un personatge públic. És més, diu el Sr. N. que pel tipus de treball que realitza és necessària la privacitat i l'anonimat, ja que si es té en compte la informació sensible econòmica de la que disposa, el contingut de la notícia de lavanguardia.com perjudica les seves relacions laborals, a més de la seva vida personal i familiar. En cap moment el Sr. N. nega la veracitat de la seva relació sentimental amb la Sra. S..

Considera el Sr. N. que, al no haver donat el consentiment per a la publicació de la notícia en un mitjà de comunicació, s'han infringit els criteris 1, 4 i 9 del Codi Deontològic del Col·legi de Periodistes. Esmenta, també, que prèviament ha demanat a lavanguardia.com que retiri la notícia de la web, però el mitjà ha refusat la petició.

AL·LEGACIONS

El CIC va sol·licitar les al·legacions corresponents al mitjà sense que, en el termini establert, aquestes fossin presentades. Presentat i debatut el cas al Ple del CIC de data 2 de maig de 2016, es va demanar que es reiterés la petició d'al·legacions i que es passés la ponència al proper Ple. Finalment, un cop feta la gestió, sense que hi hagués resposta, el CIC va considerar que el mitjà no volia formular al·legacions.

PONÈNCIA

Els elements a tenir en compte per considerar la queixa que presenta el Sr. N. són, bàsicament, tres:

1. Si el Sr. J.N. té dret a resguardar la seva intimitat i pròpia imatge en qüestions que afecten la seva vida privada.
2. Si la Sra. M. J. S. és realment un personatge de notorietat pública en l'àmbit dels mitjans de comunicació.
3. Si el Sr. N. té dret a que els mitjans de comunicació silenciïn la seva relació sentimental amb la Sra. S. o, dit d'una altra manera, si la publicació de la notícia ha vulnerat els criteris 1 (evitar confusions entre fets i opinions, difonent conjectures o rumors com si es tractés de fets), 4 (utilitzar mètodes dignes per a obtenir informacions o imatges, sense recórrer a procediments il·lícits) i 9 (respectar el dret a la intimitat i la pròpia imatge) del Codi Deontològic.

Abans d'entrar en els tres elements a considerar per resoldre la queixa, ens hem de referir als criteris del Codi que el Sr. N. pensa que han estat vulnerats. Respecte al criteri 1, no s'observa que s'hagin difós rumors o conjectures sobre la relació sentimental objecte de la notícia, ja que –a més de no negada pel Sr. N.- ha estat difosa per altres mitjans de comunicació i es pot dir que, en l'àmbit de la premsa del cor, es dona per certa. Fins i tot, en recents informacions del mateix mitjà, es considera que la relació es pot donar per consolidada.

Respecte el criteri 4, no s'observa que s'hagin emprat procediments il·lícits per obtenir la informació. En el text de la notícia es diu que la parella ha intentat evitar posar-se en la mirada pública al principi de la seva relació, però que una vegada que el procés de separació del Sr. N. "estaria resolent-se", han "baixat la guàrdia" i la seva presència pública com a parella ha pogut ser captada darrerament pels fotògrafs.

També podria pensar-se que el Sr. N. considera que l'aparició de la seva fotografia acompanyant la notícia no és un "mètode digne" per obtenir la imatge, infringint el criteri 4. Concretament diu: "El Sr. N. no da su consentimiento para que publiquen sus datos personales y mucho menos para que extraigan su fotografía de sus redes profesionales y lo utilicen para especular y difundir rumores sobre su vida privada; (motivo muy diferente para el cual cedió sus datos personales) clara vulneración de la privacidad por parte del medio hacia nuestro representado". Respecta a aquesta qüestió, desconeixem si a les "xarxes socials" d'on s'extreu la fotografia hi ha normes sobre cessió d'ús dels continguts que els usuaris aporten. En conseqüència, podria donar-se una vulneració del criteri 4 si l'extracció de la fotografia per a ser publicada per tercers fos contrari a les esmentades normes, per bé que habitualment les normes contempnen la cessió d'ús no en exclusiva per als altres usuaris. Ens manca, doncs, informació per pronunciar-nos al respecte.

Així doncs, els tres elements a considerar per resoldre la queixa es circumscriuen a considerar si s'ha vulnerat el criteri 9 sobre la intromissió a la intimitat i la pròpia imatge. Respecte el primer element, sobre si el Sr. N. té dret a preservar la seva intimitat i la pròpia imatge en qüestions que afecten la seva vida privada, fora de l'àmbit

professional, és evident que genèricament posseeix aquest dret com qualsevol altre persona. Ara bé, aquest dret no és absolut, ja que en determinades circumstàncies també les persones privades poden ser objecte de limitacions.

Respecte el segon element, podem afirmar per notorietat que la Sra. M.J. S. és una persona que habitualment ha estat exposada a la mirada pública per pròpia voluntat, especialment en la premsa rosa espanyola per les seves relacions amoroses. En la informació de lavanguardia.com es diu: “Un tenista, un jinete y un modelo han sido sus relaciones más duraderas durante los últimos años”. I també: “La pareja comenzó su andadura sentimental hace apenas unos meses, tras romper la exmiss y empresaria definitivamente con Javier Lorenzana, modelo como ella y con quien se había dado una segunda oportunidad”. En conseqüència, és una qüestió admesa legalment (art. 2.1 de la Llei 1/1982) i jurisprudencialment de forma reiterada que la protecció civil de la intimitat i la pròpia imatge quedarà delimitada per l'àmbit que, pels seus propis actes, mantingui cada persona reservat per a ella mateixa o per a la seva família. Qui per pròpia voluntat dóna a conèixer habitualment a la llum pública fets de la seva vida privada, els exclou de la seva intimitat –en aquest cas, les relacions sentimentals amb anteriors parelles. El que normalment és una relació purament privada es converteix en una qüestió d'interès públic per la pròpia voluntat de qui posa sota la mirada de la gent – per gust, per interès econòmic o per vanitat- fets personals que desperten l'interès del públic.

Finalment, el tercer element es refereix a si el Sr. N. té dret a preservar la seva intimitat en les seves relacions sentimentals amb la Sra. Suárez. En principi, tota persona privada té dret a preservar la seva intimitat en aquest aspecte, però no oblidem que en aquest cas una de les dues persones de la relació és una persona que sovint és protagonista en la premsa rosa i des de fa molts anys Admetre, com pretén el Sr. N., que ell sí té dret a la intimitat, malgrat –com reconeix en la queixa- estar relacionat amb un personatge públic –la Sra. S.-, seria tant com sostreure a l'opinió pública la possibilitat de conèixer una informació que, en el cas de la Sra. S., és d'interès públic. A més, aquest argument es veu referendat per la prevalença que en dret de la informació es confereix a les qüestions d'interès públic sobre l'interès privat, quan afecten a particulars que han de ser forçosament citats en la notícia per a què s'entengui en tot el seu abast.

Per tot això, el Consell de la Informació de Catalunya adopta el següent

A C O R D:

El CIC considera que en la informació difosa per lavanguardia.com que fa referència a les relacions sentimentals dels Sr. J.N. amb la Sra. M. J. S. no s'han vulnerat els criteris 1 i 9 del Codi Deontològic. Pel que fa a la publicació de la fotografia del Sr. N. en l'encapçalament de la notícia, no disposem de dades suficients per poder pronunciar-nos, donat que no se'ns ha fet arribar ni de quines xarxes socials ha sigut extreta, ni si en aquestes hi havia normes que prohibissin el seu ús per tercers.

Expedient núm. 2/2016

ASSUMPTE

El passat 24 de març de 2016, la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (en endavant DGAIA) va presentar un escrit de queixa contra el diari La

Vanguardia, de 25 de febrer de 2016, i contra el programa de 8tv El Trencadís, emès el dia 26 de febrer, a les 18:55h (del minut 1:45:50 al 1:56), per considerar que s'han vulnerat els criteris 9 i 11 del Codi Deontològic al difondre dades personals i familiars relatives a la intimitat d'una menor d'edat, sense una autorització prèvia per a la seva difusió.

ANTECEDENTS

El dia 25 de febrer de 2016, a la pàgina 28 del diari La Vanguardia es va publicar un article que portava per títol “Els pares que no van protegir Nada”. Es refereix a la nena que va ser segrestada fa uns anys per un ciutadà bolivià, que va enganyar els pares de la menor, els quals en primera instància van consentir que la menor treballés per al primer, a canvi de diners. La menor va ser rescatada en una selva boliviana per la Guàrdia Civil i l'exèrcit d'aquell país. La notícia va saltar a la primera plana de tots els mitjans de comunicació. Ara, dos anys després, l'article apareix amb motiu del 12è aniversari de la menor (Crec que el motiu és la celebració del judici i condemna dels seus pares). En el text s'hi recull amb tot detall les circumstàncies del segrest, el nom de pila de la menor (ja en la capçalera), els dels seus pares, i el nom i cognoms del segrestador.

D'altra banda, també s'han pogut obtenir les imatges i tota la informació que es va donar al programa El Trencadís també denunciat. L'esmentada informació la dona la mateixa periodista que publica el reportatge ja esmentat de La Vanguardia, amb la presència a la taula de la presentadora del programa i un periodista d'un altre mitjà, tot afegint-hi molts més detalls, que poden ser interpretats com a subjectius, ja que un mitjà com la televisió permet esplaiar-se molt més en una història, amb intervencions dels tres periodistes donant el seu punt de vista. Al final acaben titllant la història —de la que han donat molts detalls— de molt “fosca”. Les imatges, que es van repetint de fons en bucle, són les que es van veure a tots els mitjans en el seu moment, algunes d'elles obtingudes de l'exèrcit bolivià i de la Guàrdia Civil, així com imatges de del carrer i el número on vivien la nena, els seus pares i els seus germans. Cal dir que les imatges de la menor, recuperades de fa dos anys, apareixen pixelades en tot moment. Ambdós mitjans pertanyen al grup Godó.

La DGAIA, que actualment ostenta la custòdia i representació legal de la menor denuncia que, a través de la notícia de La Vanguardia i del programa El Trencadís de 8tv, es “difonen dades personals i familiars relatives a la intimitat d'aquesta menor d'edat, sense que hi hagi autorització prèvia per a la difusió”. És per això que reclama que, si s'escau, aquest Consell dugui alguna actuació, cas que s'haguessin vulnerat especialment els criteris 9 i 11 del Codi Deontològic del Col·legi de Periodistes de Catalunya.

Considera també que no s'han tingut tampoc en compte les recomanacions consensuades amb aquesta Direcció General d'Atenció a 1a Infància i l'Adolescència en el Manual d'Estil per Mitjans de Comunicació sobre els maltractaments infantils (de 25 d'abril de 2014).

També fan referència a les normes jurídiques d'aplicació, és a dir, la Llei Orgànica 1/1982, de 5 de maig, de dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge; la Llei Orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor; la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal; i la Llei 14/2010, de 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència.

AL·LEGACIONS

En el seu escrit d'al·legacions, la directora adjunta de La Vanguardia, després de recordar la cautela que habitualment manté la redactora de la notícia, declara que la informació utilitzada —noms i localització— es pot trobar molt fàcilment a Internet (el programa de televisió, a més, mostra el que sembla ser el portal on vivia la nena amb els seus pares, la qual cosa és un altre element clar d'identificació).

En el seu text conclou que “mai des que va ser alliberada a la selva [...] es va ocultar el seu nom, però el nostre mitjà va publicar les imatges de la seva alliberació amb el rostre de la menor pixelat”.

Aquest Consell lamenta que no constin al·legacions de 8tv però, atès que l'autora del reportatge és la mateixa periodista, es pot entendre que les al·legacions anteriors són extensives al programa El Trencadís.

PONÈNCIA

El fet que la informació que es dona a la notícia sobre dades personals i la ubicació geogràfica de la menor es pugui trobar fàcilment a Internet, no justifica que un mitjà de comunicació les reproduïxi sense permís explícit, en aquest cas de qui té la guarda i custòdia legal de la nena que és la DGAIA. Està clar que, en aquest sentit, tant el criteri 9 com l'11 del Codi Deontològic del Col·legi de Periodistes de Catalunya són molt explícits en aquest aspecte. Per bé que molt probablement ja en el passat es vagin vulnerar, no excusa tornar-ho a fer, ni que sigui per fer referència a una commemoració de l'aniversari més tranquil·la.

Per tot això, el Consell de la Informació de Catalunya adopta el següent:

A C O R D:

A banda que ni el reportatge de La Vanguardia ni el de El Trencadís afegixen nova informació sobre el cas al cap de dos anys, ateses les al·legacions de La Vanguardia —i s'entén que per extensió del programa El Trencadís—, tot reconeixent el respecte a la imatge de la menor pixelant la fotografia il·lustrativa de l'article i les imatges televisives, a la llum dels criteris 9 i 11 de Codi Deontològicensem aquestes no se sostenen ja que l'exercici de la professió periodística també hauria de suposar no caure en errors comesos en el passat en l'àmbit del respecte del dret a la intimitat de les persones i la seva identificació, sense el consentiment previ.

Per aixòensem que, malgrat tot, es produeix una nova vulneració del tenor literal dels criteris 9 i 11 de l'esmentat codi, i que la queixa de la DEGAIA té fonament. Tot això sens perjudici de les actuacions legals que aquesta institució pensa emprendre per via judicial.

Expedient 3/2016

ASSUMPTE: La Sra. M. A., en nom propi i també en representació de les famílies que han viscut al BlocSalt (municipi de Salt) i de la PAH-GIRONA-SALT van presentar una queixa al Deganat del Col·legi de Periodistes de Girona per la difusió d'una notícia emesa per Cadena Ser Girona, i també publicada a la web el 10 de maig de 2016, signada per la periodista Paula Brujats i titulada: “El BlocSalt s'ha de rehabilitar”.

ANTECEDENTS

El motiu de queixa és la següent informació:

"La SAREB, la propietària dels 30 pisos del BlocSalt, ha cedit l'edifici a la Generalitat per destinar-lo a lloguer social però abans d'això, els ha de

rehabilitar. Tot i que és un bloc nou, quan hi va haver el primer desallotjament, les famílies que hi vivien es van emportar forns, cuines vitroceràmiques i fins i tot endolls de les parets."

La Sra. A. assegura en el text de la queixa que aquesta informació és falsa, calúnnia de forma molt greu les persones reclamants i de la PAH, atempten contra els seu l'honor i bon nom i vulneren el Codi Deontològic del Col·legi de Periodistes de Catalunya.

La Sra. A. demana a la delegació del Col·legi de Periodistes de Girona que actuï de mitjancer per aconseguir reunir-se amb la periodista Paula Brujals i l'emissora de ràdio per tal de que *"s'emeti en el mateix format, durada i nombre d'emissions una notícia on es desmenteixi la desinformació de la SER de forma ben nítida, on es doni veu a la PAH-Girona-Salt i on la SER es disculpi de forma clara"*.

La delegació del Col·legi de Periodistes de Girona es va adreçar al Consell de la Informació de Catalunya per tal de que tramités la queixa donat que està relacionada amb un suposat incompliment del Codi Deontològic. El CIC va admetre la queixa i demanà a la Sra. A. que s'adreçés al Consell instant l'obertura d'expedient i especificant els criteris de Codi Deontològic presumptament infringits.

En resposta a la sol·licitud del CIC, la Sra. A. presenta formalment la queixa i acompanya la documentació ja lliurada al Col·legi de Periodistes de Girona; i informa que la notícia objecte de queixa es va emetre el 10 de maig de 2016 en horari de màxima audiència, les vuit del matí, sense que hagués estat contrastada amb les persones que s'hi citen, que són les que han presentat aquesta queixa. La Sra. A. demana que el CIC actuï de mitjancer per aconseguir que la ràdio SER Girona desmenteixi la notícia en un mateix format i horari d'emissió i manifesti les seves disculpes a la PAH Girona Salt. A més, assenyala com a criteris del Codi Deontològic infringits els números 1, 2, 3, 4 i 12.

Igualment la Sra. A. aporta un email enviat per ella mateixa a la periodista Paula Brujats i a la direcció de la Cadena Ser Girona amb el mateix contingut que l'anterior queixa adreçada al Col·legi de Girona. També acompanya el mail de resposta de la directora de la cadena Ser Girona, Sra. Carme Martínez Salomé, la qual nega la falsedat de la notícia controvertida i es remet –textualment- *"al que va passar al desembre de 2013 (...) quan hi va haver el primer desallotjament del BlocSalt , tu mateixa vas tenir un conflicte amb una persona a qui acusaves d'haver-se emportat electrodomèstic d'un dels pisos (...); en aquell moment, aquella persona també va reconèixer les acusacions que tu feies contra ella"*, adjuntant en enllaç del que publicava el Diari de Girona el 13 de gener de 2013 sobre els fets, que és el següent:

<http://www.diaridegirona.cat/girona/2013/12/13/detenen-portaveu-pah-denuncia-duna/647800.html>

En aquest enllaç, el Diari de Girona informa de la detenció de la Sra. A. pels Mossos d'Esquadra arrel de la denúncia presentada el 8 de desembre de 2013 per una activista resident al BlocSalt que va haver d'abandonar amb la seva parella una vivenda en el primer desallotjament del Bloc, d'on se'n va emportar endolls i interruptors de llum per col·locar-los a un altre habitatge que no en disposaven, al que van accedir en forma "d'okupes". En aquest conflicte, la denunciada acusa d'agressions la Sra. A..

AL.LEGACIONS

La Cadena SER Girona no ha presentat al·legacions directament al CIC sobre l'assumpte tot i havent-les sol·licitats en dues ocasions a la directora de SER Girona.

PONÈNCIA

Els criteris deontològics del Codi que la Sra. A. considera infringits són el 1, 2, 3, 4 i 12. Una vegada estudiat en profunditat el cas denunciat, ens hem de circumscriure als criteris 1 i 2 com el veritablement aplicables, tota vegada que els altres criteris que esmenta no són subsumibles en els fets enunciats. El criteri 1 diu: "Observar sempre una clara distinció entre els fets i opinions o interpretacions, evitant tota confusió o distorsió deliberada d'ambdues coses, així com la difusió de conjectures i rumors com si es tractés de fets". El criteri 2 diu: "Difondre únicament informacions fonamentades, evitant en tot cas afirmacions o dades imprecises i sense base suficient que puguin lesionar o menysprear la dignitat de les persones i provocar dany o descrèdit injustificat a institucions i entitats públiques i privades, així com la utilització d'expressions o qualificatius injuriosos".

Si ens atenem a la textualitat de la notícia que la Sra. A. considera falsa i degradant, observem que es compon de dues parts. La primera, la necessitat de rehabilitar els 30 pisos del BlocSalt abans de adjudicar-los per a lloguer social; i la segona, la referència a que quan hi va haver el primer desallotjament del BlocSalt, les famílies que hi vivien es van emportar forns, cuines vitroceràmiques i fins i tot endolls de les parets.

Respecte la necessitat de rehabilitar els pisos, cap de les dues parts aporta proves de si la Generalitat havia previst realment rehabilitar o no els pisos del BlocSalt abans de cedir-los als nous llogaters, però sembla lògic que així sigui ja que havien estat desallotjats feia tres anys (desembre de 2013) i la notícia porta data de 10 de maig de 2016; per tant, el deteriorament és previsible. Però això no està en discussió en la controvèrsia plantejada, sinó que el que és causa de queixa és la segona part del paràgraf perquè indueix a que el lector pensi que la rehabilitació és necessària amb motiu de que el primer desallotjament va estar acompanyat d'actes delictius, com ho són els robatoris de "forns, cuines vitroceràmiques i fins i tot endolls de les parets".

La resposta de la directora de la SER Girona a la necessitat de rectificació que li va plantejar la Sra. A. és aclaridora. La Sra. Martínez adueix que la informació és veraç i que la prova de que en el primer desallotjament hi varen haver robatoris en els pisos la podem trobar en l'article que publica el Diari de Girona el 13 de desembre de 2013. Després d'aquesta afirmació, la directora de la SER considera que la resta d'acusacions de la Sra. A. "cauen pel seu propi pes". No podem estar d'acord amb aquesta afirmació.

En efecte, l'article del Diari de Girona parla d'un cas –no d'una generalitat de casos- en el qual la Sra. A. –amb independència de que agredís o no la denunciant- va defensar en tot moment la necessitat de preservar el mobiliari dels pisos desallotjats, fins el punt d'anar a buscar el material que pensava sostret a la casa de la denunciant per reintegrar-lo al seu lloc. No hi ha cap altra referència en la documentació aportada que faci suposar que en el desallotjament es van produir més actes vandàlics d'arrencament d'endolls, ni robatoris de mobles de cuina com forns o cuines de vitroceràmica. En aquest sentit, la periodista Brujat ha faltat a la veracitat informativa (criteri 1) elevant un cas aïllat de vandalisme a la generalitat del comportament dels desallotjats que no es va

produir, segons es desprèn de la documentació aportada. I també ha faltat a la norma ètica de contrastar la informació, especialment en els casos que poden lesionar la dignitat de les persones o provocar dany o descrèdit a entitats privades com la PAH (criteri 2). Aquest punt l'aporta la Sra. A. en el seu mail al CIC quan diu: "*A nosaltres no se'ns va trucar en cap moment per saber què en pensàvem ni per saber si era cert o no*". Tampoc en fa esment en sentit contrari el mail de la directora de la Ser Girona.

Finalment, no són apreciables les vulneracions dels criteris 3 (rectificar amb diligència les informacions falses), 4 (utilitzar mètodes dignes per obtenir informació) i 12 (actuar amb especial responsabilitat en casos que puguin suscitar discriminació) ja que la informació de la Cadena SER no està relacionada amb aquests criteris ètics, amb independència de que la Sra. A., que coneix abastament els problemes dels desallotjaments, pot suposar que indiciàriament l'article de la periodista Brujats pot ser interpretat per terceres persones més enllà del que realment diu en la seva textualitat.

MEDIACIÓ

La Sra. A. demana al CIC que actuï de mitjancer amb la Cadena Ser Girona per tal de que ambdues parts es reunixin per aconseguir que sigui rectificada la informació o per a què la Sra. A. i la PAH puguin intervenir en un programa de radio similar en el mateix horari i extensió que el que ha estat objecte de queixa. La directora de Ser Girona s'ofereix a parlar de la qüestió en el email de resposta a la queixa de la Sra. A..

Si el CIC pot aportar el seu esforç per a liquidar la controvèrsia amb una bona entesa entre les parts, vol fer constar que està disposat a fer de mitjancer, però la iniciativa no li pertany com a Consell.

Acte de conciliació sobre la queixa presentada per la senyora M.A. per una informació emesa per la SER Girona

Lloc: Demarcació de Girona del Col·legi de Periodistes de Catalunya (CPC)

Data: 13 de desembre a les 17 hores

Assistents: Albert Garrido, secretari general del CIC, M.A, representant de PAH Salt Girona, el seu advocat, Carme Martínez, directora de la SER a Girona, i Joan Ventura, president del CPC de la demarcació de Girona

La mediació a Girona entre la emissora local de la SER i la PAH va donar com a resultat final que ambdues parts van acordar fer una peça informativa per tal d'aclarir malentesos.

En concret, van acordar que aprofitant el fet que tots els processats de la PAH de Salt han resultat absolts de tots el càrrecs, la emissora SER Girona emetrà en el noticiari local una informació en la qual participarà la portaveu de la PAH, M.A., que en el seu moment va presentar la queixa al CIC. Albert Garrido es va oferir a mediar un cop més si en el període de preparació d'aquesta informació, la setmana vinent molt probablement, sorgeix algun entrebanc.

Expedient número 4/2006

ASSUMPTE

El dia 14 de juny de 2016, R.E., membre del comitè d'empresa de Televisió de Catalunya (TVC), va presentar una queixa online contra la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA). Considera el señor E. que "TV3 no informa dels motius de les vagues parcials de 10 minuts convocades pels treballadors el mes de juny per

reclamar que la CCMA desisteixi de la demanda de 7 anys de presó contra un treballador acusat d'haver filtrat el 2012 el llistat de sous de tota la plantilla, i els càlculs individuals d'indemnització per un ERO que es negava i que es va produir, des del correu del president del Consell de Govern de la Corporació". Segons Espuny, quan hi ha protestes sobre els blocs electorals, "la direcció de TV3 permet que s'informi els espectadors del motiu de la protesta. Fins i tot TVE informa de les rodes de premsa crítiques del seu Consell d'Informatius contra les manipulacions habituals a la cadena. TV3 tampoc permet que en el rètol mòbil que informa de les vagues s'inclougui l'explicació dels motius." El membre del comitè d'empresa considera "que és una desconsideració a l'espectador que el mitjà de comunicació més important de Catalunya no informi del conflicte, donat que és la societat la propietària darrera dels mitjans públics de la Generalitat, i no els seus gestors conjunturals." Entén Espuny que, amb aquest comportament, TV3 vulnera el criteri "genèric de donar informació veraç i rigorosa sobre fets d'interès general, com és la interrupció de la programació de TV3 per una protesta dels seus treballadors."

AL·LEGACIONS

El Consell de la Informació va sol·licitar les al·legacions pertinents a la CCMA, que va respondre el 14 de juliol de 2016 a través de Vanessa Farré, responsable de Relacions Institucionals de la CCMA. En el seu escrit, s'afirma que, pel que fa a la comunicació en relació a les vagues que es van realitzar en diferents moments entre el 10 i el 27 de juny, "constatar que el mitjà televisió de la CCMA va complir la normativa vigent al respecte i va informar a l'espectador de l'existència de les afectacions d'aquestes vagues en els continguts, tal com s'ha fet en les anteriors ocasions, mitjançant una cartel·la a l'inici i final de l'interval de temps que afectava als continguts". El missatge de la cartel·la era el següent:

"La programació habitual de TV3, 3/24 i Esport 3 queda alterada durant deu minuts a causa de la vaga convocada pels treballadors de televisió de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais"

Segons l'escrit de la CCMA, "no és gens habitual posar els motius de les vagues en aquestes cartel·les".

Afegeix el text que, "en cap cas, hi ha hagut intenció d'ocultar res, tal com s'evidencia" en diversos fets. En primer lloc, perquè la CCMA ha respost públicament preguntes parlamentàries sobre el cas de la filtració en diverses sessions de control, "que han estat transmeses en directe a través de la web de la CCMA". En aquest sentit, això es va fer els mesos de febrer i abril d'aquest any.

En segon lloc, afegeix el text, perquè la CCMA ha emès comunicats de premsa (22 d'abril, 1 i 15 de juny) informant públicament del seu posicionament en relació a aquesta qüestió, i a les vagues convocades per exigir la retirada de l'acusació en el cas", consultables a la sala de premsa de la CCMA.

En tercer lloc –continua el text– perquè "el dia del debat electoral de TV3 i Catalunya Ràdio, 19 de juny (dins del període de vagues), durant la transmissió en directe des de TV3 que feia el redactor d'informatius, es va poder veure els treballadors amb la pancarta reivindicativa i el redactor va fer referència a la reivindicació per un company pendent de judici d'una manera veraç i rigorosa."

Finalment, la CCMA afirma que el dia del judici, 30 de juny, "es va fer peça informativa des de TV3 i Catalunya Ràdio sobre aquest tema d'una manera veraç i rigorosa, informació que es va emetre aquell dia repetidament."

La CCMA va aportar els links de las notes de premsa esmentades i de la informació del dia del judici. En un fitxer a banda, va aportar la informació sobre el dia del debat

electoral. Per tot allò exposat, considera la senyora Farré que “no considerem que s’hagi vulnerat cap dels criteris” del codi deontològic, i sol·licita que es desestimi la queixa formulada.

PONÈNCIA

Considerem que el punt essencial de la ponència rau en la formulació massa genèrica de la queixa presentada. En aquest sentit, un dels requisits que estableix el Consell de la Informació de Catalunya (CIC) per la presentació de queixes (<http://fcic.periodistes.org/presentar-una-queixa/>) és que l’escrit “haurà d’estar acompanyat de la informació o informacions que s’estimi que presumptament transgredeixen els criteris d’ètica periodística”. En el cas de mitjans audiovisuals, “s’haurà d’especificar la data del programa on ha aparegut la informació d’especificar la data del programa on ha aparegut la informació i una breu descripció del mateix indicant les parts que consideri que vulnereu el Codi Deontològic”. Aquest requisit és del tot lògic, ja que no és competència del CIC jutjar la política informativa genèrica d’un mitjà de comunicació, sinó si una informació concreta vulnera o no algun dels criteris del codi deontològic. D’una altra manera, el CIC perdria la possibilitat de ser objectiu en les seves consideracions i resolucions i perdria la seva autoritat moral si intentés jutjar èticament les ‘no informacions’. El denunciant no aporta cap programa en concret on la informació hagi pogut vulnerar cap principi deontològic. L’única concreció, en aquest cas, és que TV3 “tampoc permet que en el rètol mòbil que informa de les vagues s’inclouï l’explicació dels motius.” Però un “rètol mòbil” o “cartel·la” no pot tenir la consideració d’informació periodística, susceptible per tant de ser analitzada des de la perspectiva deontològica, sinó un mer vehicle comunicatiu que té la finalitat de prevenir l’audiència de la interrupció temporal de la programació. Si aquest “rètol mòbil” o “cartel·la” incorporés la versió del comitè d’empresa sobre el conflicte o la versió de la CCMA, segurament deixaria de ser una “cartel·la” o “rètol mòbil.” Qui ha presentat la queixa tenia la possibilitat d’aportar informacions concretes perquè, tal i com al·lega la CCMA i ha verificat el ponent en el seu visionat, TV3 i la CCMA han informat sobre la vaga (notes de premsa) o sobre el judici (telenotícies).

Per tot això, el Consell de la Informació de Catalunya adopta el següent:

A C O R D:

Desestimar la queixa perquè no s’aporta cap informació concreta on s’hagi pogut vulnerar la informació veraç.”

Expedient núm. 5/2016

A S S U M P T E

El dia tres de juliol de 2016 l’ Assemblea de Barris per un Turisme Sostenible (ABTS) de Barcelona va formalitzar una queixa al Consell de la Informació de Catalunya referida a la informació difosa el dia tres del mateix mes per Crònica Global
http://www.cronicaglobal.com/redirect/polemica-en-el-foro-vecinal-de-turismo-por-presuntos-vetos_41758_102.html.

Sota el títol “**Polémica en el Foro Vecinal de Turismo de Barcelona por los vetos**”, aquesta publicació digital informa del Fòrum Veïnal sobre Turisme que s’ha celebrat a Barcelona els dies u i dos de juliol d’enguany. L’abast de la polèmica s’explica en el subtítol de la crònica, segons el qual “Asociaciones pro llegada de visitantes denuncian

que su participación ‘ha sido rechazada’”. La informació no està signada per cap periodista i queda atribuïda a la Redacció, segons que llegim al seu encapçalament. L’Assemblea autora de la queixa denuncia que “aquest article està truffat de falsedats”, que no s’ajusta a la veritat i que cap representant del mitjà no s’ha posat en contacte amb l’ABTS per tal de contrastar la veracitat de la informació.

ANTECEDENTS

La queixa, efectuada a través del correu electrònic, pretén desmentir algunes de les afirmacions de la informació de Crònica Global i denuncia una “mala praxis de qui hagi redactat l’article i del mitjà que el publica, ja que no han contrastat aquestes greus acusacions, precisament en un cap de setmana en què se sabia on trobar-nos física i telemàticament.”

L’escrit de l’ABTS es basa en els següents tres punts:

1) Els organitzadors del Fòrum no han vetat la participació de ningú que hagi demanat inscriure’s-hi, tot i que reconeixen haver enviat un correu electrònic recordant “el caràcter veïnal de la trobada”, en veure que sectors empresarials i polítics hi estaven interessats:

“No hi ha hagut cap veto, ni cap invitació a no participar; aquestes persones semblen referir-se al correu electrònic que vam enviar els passats dies 28 i 30 de juny, en reacció a l’enorme quantitat (més de 200) i diversitat (des d’elements notables de la indústria turística fins parlamentaris, altres càrrecs públics i persones que es presentaven com d’un partit polític o un altre) d’inscripcions rebudes; en aquest missatge, recordàvem el caràcter veïnal de la trobada, i la necessitat conseqüent d’atenir-se a la recerca de l’interès públic participant com a veïnat i deixant de banda interessos privats.”

–Cita: «Al menos representantes de otras dos entidades favorables a la expansión de la industria han enviado peticiones de participación a título individual, sin éxito.» ; aclariment: totes les inscripcions han sigut tingudes en compte i no s’ha impedit l’accés a ningú, ni tan sols hi ha hagut missatges per part nostra ulteriors al referit.”

2) La informació de Crònica Global atribueix erròniament la participació al Fòrum de càrrecs públics.

“El diari digital recull també una informació segons la qual la Regidora d’Urbanisme Janet Sanz hauria estat al Fòrum; en primer lloc, hi tenia tot el dret com una veïna més, però és que a més ni s’hi va inscriure ni hi va participar.”

3) El Fòrum no ha rebut cap subvenció pública.

“La fal·làcia més greu, en tot cas, és la suposada subvenció del Fòrum Veïnal sobre Turisme per part de l’Ajuntament; desmentim categòricament aquesta afirmació: el Fòrum va ser absolutament autoorganitzat i autofinançat a partir d’aportacions dels col·lectius i entitats de l’ABTS en un sobre esforç econòmic únicament explicable per l’entusiasme davant aquest repte.”

És per tot això, que al final del seu escrit, els denunciants manifesten que, “en el millor dels casos”, hi ha “una clara mala praxis” per part de qui “hagi redactat l’article i del mitjà que el publica, ja que no han contrastat aquestes greus acusacions, precisament en un cap de setmana en què se sabia on trobar-nos física i telemàticament, i que hem passat atenent altres mitjans molt més interessats pel Fòrum que per mentides interessades”. Des de l’ABTS es denuncia una “clara negligència periodística o d’interessos privats que han pretès des legitimar el Fòrum”.

A L·L E G A C I O N S

Arran de la queixa, el CIC ha demanat al·legacions a Crónica Global. En nom d'aquesta publicació, el seu director, Xavier Salvador, considera que les acusacions de l'ABTS són infundades i fa les següents puntualitzacions:

1) La interpretació de que s'hauria vetat la participació d'algunes entitats al Fòrum Veïnal sobre Turisme no la fa la publicació sinó una de les persones suposadament vetades:

a) "La ABTS atribuye a Crónica Global la afirmación de que los organizadores del foro habían vetado la participación de algunas entidades. Pero no es una interpretación de este medio, sino la de algunos de los supuestamente vetados. Es el caso de Enric Alcántara, presidente de la patronal de apartamentos turísticos, que considera que la ABTS le instaba a no participar.

b) Por otra parte, Crónica Global recoge el punto de vista de los organizadores, y se hace eco de un comunicado de éstos en el que se dice textualmente "...no podemos permitir argumentos pensados desde los intereses privados". Un comunicado que no deja lugar a muchas dudas sobre quién puede y quién no puede acudir al encuentro que preparaban para los días 1 y 2 de julio. Y que es coherente con la interpretación del señor Alcántara."

2) Pel que fa a la participació al Fòrum de la regidora d'Urbanisme de l'ajuntament de Barcelona, el director de Crónica Global matisa que participar no vol dir necessàriament tenir-hi una presència física:

"Respecto a la implicación de la teniente de alcalde del Ayuntamiento de Barcelona Janet Sanz en el acto, a ABTS asegura que Crónica Global habla de su intervención física en el acto, de que "habría estado" allí. Y no es así: Crónica Global se refería a su participación en las jornadas, lo que no es sinónimo de su presencia física. Al menos, esa es la acepción con la que se utilizaba el verbo "participar", como sinónimo de colaborar."

3) Finalment, Xavier Salvador al·lega que la publicació que dirigeix informa de que el Fòrum ha estat organitzat per entitats subvencionades i no pas que l'acte hagi rebut cap subvenció. A més, el director aclareix que això ho diu una de les fonts citades i no pas el redactor de la informació:

"La ABTS dice textualmente que la "falacia más grave, en todo caso, es la supuesta subvención de Fòrum Veïnal sobre Turisme por parte del ayuntamiento". Se trata de una afirmación que sólo se puede hacer desde una lectura precipitada de la crónica publicada en nuestro medio. Por dos razones. Porque hace referencia a una frase que corresponde al señor Alcántara. Y porque el citado señor dice que el foro ha sido organizado por asociaciones que han recibido subvenciones, no que el encuentro haya sido pagado con dinero público."

C O N S I D E R A C I O N S

D'acord amb la queixa presentada per l'ABTS, la informació publicada per Crónica Global podria vulnerar els criteris 1 i 2 del Codi Deontològic de la professió periodística a Catalunya.

Criteri 1) Observar sempre una clara distinció entre els fets i opinions o interpretacions, evitant tota confusió o distorsió deliberada d'ambdues coses, així com la difusió de conjectures i rumors com si es tractés de fets.

Criteri 2) Difondre únicament informacions fonamentades, evitant en tot cas afirmacions o dades imprecises i sense base suficient que puguin lesionar o menysprear la dignitat de les persones i provocar dany o descrèdit injustificat a institucions i entitats públiques i privades, així com la utilització d'expressions o qualificatius injuriosos.

Analitzant els tres punts de la queixa i les rèpliques fetes pel director de la publicació es constata que Crònica Global ha primat les fonts contràries al Fòrum i que no ha contrastat la informació amb els organitzadors de l'acte. La publicació cita com a única font dels organitzadors un comunicat previ a la celebració del Fòrum, però no els dóna l'oportunitat d'aclarir si hi va haver inscripcions vetades ni els motius.

Per altre part, la informació publicada fa servir l'expressió veto, que segons el diccionari de la RAE significa "derecho que tiene una persona u organización para vedar o impedir algo" però, en canvi, el director de la publicació, en les seves al·legacions, justifica el veto perquè una de les fonts creu que l'ABTS l'instava a no participar-hi. Instar, segons el mateix diccionari de la RAE ("repetir la súplica o petición, insistir en ella") no vol dir exactament el mateix que vetar o impedir.

El director Xavier Salvador cita el comunicat previ a la celebració de l'acte, al qual fan referència també els organitzadors. Aquest comunicat deixava clar que el Fòrum no podia atendre els arguments pensats des dels interessos privats, però no feia referència explícita a cap veto.

Pel que fa al segon punt de la queixa, la no assistència al Fòrum de la Regidora d'Urbanisme, el director de Crònica Global es defensa dient que participar no vol dir necessàriament ser-hi físicament, si no que usava el verb en el sentit de col·laborar. Atès que una de les premisses del llenguatge periodístic és la seva claredat, segurament hauria estat millor no forçar el llenguatge amb una tercera accepció per no facilitar interpretacions errònies.

El tercer punt de la queixa fa referència a que Crònica Global informava, segons l'ABTS, del finançament subvencionat del Fòrum. Té raó el director de la publicació que el que s'hi diu és que l'acte va ser organitzar per entitats que han rebut subvencions, no que hagués estat directament subvencionat.

PONÈNCIA

Una de les raons de ser del criteri segon del codi deontològic és assegurar que tota informació reculli els fets d'una manera el més clara possible i que els punts de vista de tots els protagonistes hi siguin recollits i contrastats. En aquest sentit, a la informació motiu de la queixa s'hi troba a faltar el contrast entre la versió que dels fets en donen les fonts consultades per la publicació i la pròpia dels organitzadors del Fòrum Veïnal sobre Turisme

Quan el criteri primer, la seva pretensió és distingir els fets de les opinions per tal que l'audiència pugui discernir en tot moment la diferència entre el relat dels fets que conformen l'actualitat i les legítimes opinions personals que sobre aquests fets pugui tenir cadascú.

De les al·legacions presentades pel director de Crònica Global no es dedueix que el redactor hagi contrastat les informacions ni els punts de vista facilitats pels subjectes suposadament vetats amb els dels organitzadors del Fòrum. La informació publicada està elaborada exclusivament amb les dades i les opinions d'una de les dues parts, la qual cosa li confereix una visió incompleta dels fets i una interpretació esbiaixada.

Per tot això, el Consell de la Informació de Catalunya adopta el següent:

ACORD

Ateses les consideracions i la ponència anteriors, el CIC considera que la informació motiu de la queixa vulnera el criteri 2 del Codi Deontològic, perquè publica afirmacions i dades que no han estat suficientment contrastades i juga, en certs paràgrafs, amb l'ambigüitat del llenguatge. També veu vulnerat el criteri 1, perquè bona part de les dades que inclou la crònica són aportades només per fonts d'una de les parts i barregen els fets amb la seva interpretació, sense aportar la interpretació que en pugui fer la part contrària, i perquè la crònica fa servir un llenguatge ambigu que pot induir al lector a treure conclusions equivocades.

Expedient núm. 6/2016

ASSUMPTE: El grup polític Federalistes d'Esquerres, amb data 20 de juliol de 2016, presenta una queixa contra TV3 per la informació continguda a l'informatiu del 9 de juliol de 2016.

<http://www.ccma.cat/tv3/alcanta/telenoticies-vespre/telenoticies-cap-desetmana-vespre-09072016/video/5610906/>

Federalistes d'Esquerres assegura en l'escrit de queixa que:

1. *“La informació emesa no respon a la pregunta d'on ni quan ni com es va produir aquesta informació, una omisió que sembla feta de forma deliberada, ja que la peça en qüestió no és producte de la improvisació d'últim minut sinó que està força treballada. La presentadora del telenotícies fa fins i tot una introducció en què s'interpreta que les jornades s'han produït en un lloc indeterminat d'Espanya”. Federalistes d'Esquerres critica que en cap moment s'hagi citat l'Escola d'Estiu organitzada per aquesta entitat, àmbit en el qual TV3 va contactar amb l'entrevistat, el Sr. Anton Costas, catedràtic de la UB i participant de l'Escola d'Estiu.*
2. *“En tractar-se d'una emissora pública, creiem que seria imprescindible garantir que els criteris bàsics d'una notícia estiguessin recollits i que la percepció entre els assistents a aquestes jornades després de veure el telenotícies d'aquest dia no fos que la seva pròpia televisió li ocultava informació”.*
3. *“Ningú de TV3, ni de la redacció ni els periodistes que van fer l'enregistrament, va demanar permís o informar als responsables de Comunicació de Federalistes d'Esquerres que pensaven assistir a l'acte i entrevistar un dels ponents convidats”.*

AL·LEGACIONS:

En escrit enviat pel Cap d'Informatius de TV3, Sr. David Bassa, a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals SA i remès posteriorment al Consell de la Informació, es manifesta que:

- Un equip de la secció d'Economia de TV3 es va identificar a la taula d'accés a l'acte del 9 de juliol, sense cap altre requeriment per part de l'organització.
- L'equip va entrevistar el Sr. Costas sobre el Brexit considerant que era un tema noticable sobre el qual el Sr. Costas en podia fer una valoració en tant que catedràtic i president del Cercle d'Economia.
- Lamenta profundament que alguns dels assistents a la jornada poguessin tenir la sensació que TV3 ocultava informació.
- A la notícia es podia veure un rètol on hi deia: “Aquest matí, a Barcelona”. Per tant, queda clar on es produeix la notícia.

-No hi va haver omisió deliberada dels Serveis Informatius de TV3: “Podríem senzillament no haver fet la cobertura de l’acte”, explica el Sr. Bassa.

PONÈNCIA

Pel que fa a la possible manipulació de la informació amb omisió de dades rellevants, tal com es pot apreciar en el visionat de la notícia de TV3 i en la carta del Cap d’Informatius, el fet noticable era el Brexit i, per tant, les declaracions del Sr. Anton Costas no requereixen una explicació del “Where/On” periodístic més enllà de la ciutat. No era necessari esmentar que l’expert era ponent d’una Escola d’Estiu del qual aquest tema no n’era l’eix central si bé el Sr. Costas en va parlar una mica.

Pel que fa a la presència d’un equip de la Secció d’Economia dels Informatius de TV3 a l’Escola d’Estiu, segons l’explicació donada pel seu cap d’Informatius, sí que aquest periodistes es van donar a conèixer a l’organització de l’esdeveniment. Se sobreentén que Federalistes d’Esquerra delegava la missió d’atenció als periodistes en les persones de la taula de l’entrada a l’Escola d’Estiu. TV3 afirma que, amb anterioritat, va rebre un correu electrònic on es convocava els periodistes a assistir a aquell acte.

Per tot això, el Consell de la Informació de Catalunya adopta el següent:

A C O R D

El Consell de la Informació considera que la informació de TV3 no vulnera cap dels punts del Codi Deontològic.

Per la qual cosa i ja que l’acció de TV3 es va produir dins de l’activitat normal periodística, la queixa es considera desestimada.

Expedient núm. 7/2016

ASSUMPTE

El passat 13 de setembre de 2016, l’Associació de Petits i Mitjans Accionistes de l’Espanyol (en endavant APMAE) va presentar un escrit de queixa contra la informació apareguda al diari La Vanguardia, el dia 8 de setembre de 2016, per considerar que s’han vulnerat els criteris 2 i 12 del Codi Deontològic per la innecessària i gratuïta vinculació que es fa en el titular de la notícia entre els agressors i l’Espanyol, i per extensió als seus aficionats. Si bé es cert que el criteri número 12 no hi figura explícitament, interpreten que el titular vulnera l’esperit d’aquest criteri: l’atac sense justificació cap a qui és diferent.

ANTECEDENTS

El tema de l’article que és objecte de discussió va ser publicat inicialment el 7 de setembre a les 14.06 hores a l’edició digital de La Vanguardia.

Aquesta informació es feia ressò de la nota de premsa difosa per l’Ajuntament de Barcelona. Diversos mitjans tan digitals com en altres formats, van informar mitjançant un despatx de l’agència EFE d’una agressió a una dona en estat de gestació per motius racistes i xenòfobs. En aquestes informacions, es feia referència al cos de l’article de la vinculació dels agressors a un grup ultra vinculat a un club de futbol. El web del diari, La Vanguardia va difondre el teletip de l’agència EFE de forma immediata en fer-se pública la nota.

Durant la tarda, la redacció del diari en paper va treballar per ampliar la notícia. A l’article de l’edició en paper s’hi aporten elements nous: el lloc on es va produir

l'agressió, dades sobre la dona agredida, el seu entorn i també la pertinença dels agressors a un grup violent vinculat a un grup esportiu, les Brigades Blanquiazules. També el text publicat afegeix com a informació que els dos agressors van ser detinguts dues vegades. Poc després de l'agressió, un d'ells va ser arrestat i a l'altre li van agafar les dades. En un principi, a tots dos se'ls va imputar un delictes de lesions i després van ser posats en llibertat.

A l'endemà el Sr. Toni Muñoz de La Vanguardia, tan a la versió digital com en la impresa, encapçala aquesta notícia amb el titular "**Los agresores de una embarazada con niqab en Barcelona eran ultras del Espanyol**" on la única informació diferent era la vinculació dels agressors al grup ultra de seguidors del R.C.D.

Aquest fet es considera de mala fe per part de la APMAE perquè creuen que no aporta res a la notícia respecte a les informacions del dia anterior com per aparèixer al titular, donat que l'agressió no es va produir en un dia de partit ni al voltants de cap camp de futbol i, per tant, no va tenir cap vinculació amb el futbol.

D'altra banda, l' APMAE diu que no es pot obviar que l'Espanyol i els seus aficionats han estat estigmatitzats des de fa moltíssims anys com ideològicament d'extrema dreta. Si bé aquest fet paulatinament ha anat minvant amb el pas dels anys, creuen que no es pot ignorar que encara es manté en certs sectors de la població i també en el periodístic. L'autor de la notícia podria haver relacionat als agressors estrictament amb les Brigades Blanquiazules al titular i no pas amb l'espanyol.

AL·LEGACIONS

En el seu escrit d'al·legacions, la directora adjunta de La Vanguardia, Lola García, després de recordar que els ultres del món del futbol no han estat objecte de l'atenció pública únicament per les seves actuacions violentes en el marc dels partits de futbol, conclou que era rellevant destacar a l'article i en el titular la pertinença dels agressors a un grup violent organitzat, considerant que han donat a les Brigades Blanquiazules el tracte de grup violent organitzat i no pas el d'aficionats d'un equip de futbol com es pretén fer veure a l'escrit de queixa.

No comparteixen que amb l'expressió "ultres de l'espanyol" es criminalitzi a tots els aficionats del club, ni se'ls estigmatitzi. Amb el titular ja se'ls exclou directament i, a més, el titular destaca els detinguts van ser dos individus.

En quant a la prohibició de l'accés de les Brigades Blanquiazules a l'estadi de Cornellà, reconeix que hagués estat convenient esmentar-ho en el primer article. Al dia següent, el diari La Vanguardia recull un comunicat del R.C.D on es condemna l'agressió a la dona i es desvinculen de les Brigades Blanquiazules tot recordant que el grup violent ja no accedeix a l'estadi.

PONÈNCIA

Les al·legacions que planteja La Vanguardia a l'hora de complimentar la nota de premsa de l'Ajuntament de Barcelona, on es recull amb més precisió mitjançant la comprovació de les fonts periodístiques, el lloc on es van produir l'agressió, dades sobre la dona agredida, el seu entorn i també la pertinença dels agressors a un grup violent vinculat a l'àmbit esportiu, justifica que el titular sigui més precís. Està clar que, en aquest sentit, tant el criteri 2 i 12 del Codi Deontològic del Col·legi de Periodistes de Catalunya no han estat vulnerats. Tot i així, com bé reconeix La Vanguardia, hagués estat convenient esmentar el deslligam entre el RCD i el grup ultra en el primer article.

Per tot això, el Consell de la Informació de Catalunya adopta el següent:

A C O R D:

Malgrat que s'hauria d'haver reflectit que el R.C.D Espanyol està desvinculat d'aquest grup violent organitzat des del primer moment, creiem que les al·legacions de La Vanguardia són adequades i que, en conseqüència, els criteris 2 i 12 del Codi Deontològic no s'han vulnerat. Per tot això pensem que la queixa no té fonament.

RECOMANACIONS ALS MITJANS DE COMUNICACIÓ

*Les recomanacions es poden consultar a la web del CIC o sol·licitar els fulletons impresos

En defensa dels valors ètics de la informació

Arran la crisi dels emigrants que busquen refugi a Europa fugint dels conflictes bèl·lics i de la impossibilitat de viure amb dignitat i garanties de seguretat als seus països d'origen, el **Consell de la Informació de Catalunya (CIC)** recorda a tots els mitjans la importància de preservar la intimitat de les persones i el dret a la pròpia imatge, recollits en el criteri novè del **Codi Deontològic del Col·legi de Periodistes de Catalunya**.

Aquest criteri recomana *"respectar el dret de les persones a la seva pròpia intimitat i imatge, especialment en situacions de vulnerabilitat i malaltia i en casos o esdeveniments que generin situacions d'afflicció o dolor, evitant la intromissió gratuïta i les especulacions innecessàries sobre els seus sentiments i circumstàncies, especialment quan les persones afectades ho explicitin"*.

La crisi dels refugiats
El CIC recorda el dret a la intimitat
i a la pròpia imatge

Presentar una
queixa on-line

FUNDACIÓ CONSELL DE LA INFORMACIÓ DE CATALUNYA

Rbla. Catalunya, 10, pral.
08007 Barcelona
+34 933 171 920

cic@periodistes.org
www.periodistes.org/fcic

LA CRISI DELS REFUGIATS

**EL CIC RECORDA EL
DRET A LA INTIMITAT
I A LA PRÒPIA
IMATGE**

**Periodistes que
fan publicitat:
Un conflicte
d'interessos**

RECOMANACIONS CIC

PATRONAT

ANY 2016

COMPTE D'EXPLOTACIÓ 2015

ANNEX N° 1

COMPTE D'EXPLOTACIÓ DE L'EXERCICI 2015

Comparatiu amb l'exercici 2014

	EXERCICI 2015 (en euros)	EXERCICI 2014 (en euros)
INGRESSOS:		
- Aportacions empreses patrocinadores.....	41.002,72	35.080,48
- Ingressos financers.....	-	-
- Subvencions.....	13.000,00	22000
- Reversió crèdits de dubtós cobrament.....	0,00	6824,7
- Reversió de crèdits comercials i similars....	0,00	89.422,56
- Ingressos Excepcionals.....	284,44	0,00
TOTAL INGRESSOS	54.287,16	153.327,74
DESPESES:		
- Sous i salaris.....	-31.353,22	-24.356,57
- Seguretat Social.....	-9.374,67	-5.821,39
- Lloguers.....	-3.084,00	-3.084,00
- Subministraments.....	-3.084,00	-3.084,00
- Serveis d'administració.....	-2.118,20	-2.118,20
- Material d'oficina.....	-530,72	-490,39
- Crèdits de dubtós cobrament.....	-10.504,06	-2.761,26
- Altres despeses.....	-9.140,88	-5.827,68
- Despeses financeres.....	-	-
- Pèrdues per crèdits incobrables i similars...	-1.830,68	-92.073,01
TOTAL DESPESES	-71.020,43	-139.616,50
RESULTAT D'EXPLOTACIÓ	-16.733,27	13.711,24

PROJECTE DE PRESSUPOST ANY 2016

INGRESSOS

<i>Data factura</i>	<i>Client</i>	<i>Total</i>
03/03/2016	Agrupació Cultural la Femosa	100,00
03/03/2016	Agrupació Local de Publicacions Informatives i cíviques (Alpic)	100,00
03/03/2016	Arquebisbat de Tarragona	100,00
04/02/2016	ASSOC.PUBLICACNS.PERIODIQUES EN CATALA(APPEC)	460,20
04/02/2016	ASSOCIACIO CATALANA DE PREMSA COMARCAL	460,20
03/03/2016	Associació Catclàssics	100,00
04/02/2016	Associació coordinadora de colles de gegants i grups de grallers de les comarques meridionals de Catalunya	100,00
04/02/2016	Associació Cultural el Pedrís de la Plaça	100,00
03/03/2016	Associació Cultural i Veïnal lo Rafal	100,00
03/03/2016	Associació Cultural la Fraternal Espollenca (revista La Verna)	100,00
26/02/2016	Associació Cultural l'Independent de Gràcia	85,00
03/03/2016	Associació Cultural lo Pedris	100,00
04/02/2016	Associació de Mitjans d'Informació i Comunicació AMIC	460,20
03/03/2016	Associació Entara Difusion d'Occitània en Catalonha	250,00
04/02/2016	Associació per la difusió sense límits (ADSL) (LA DIRECTA)	250,00
04/02/2016	Bacula Editors	85,00
03/03/2016	Cadena Pirenaica de Ràdio i Televisió	170,00
03/03/2016	Carmelites descalços de Catalunya i Balears. Santuari de santa Teresina-Pluja de Roses	100,00
04/02/2016	Casal de jubilats i simpatitzants de Salt	100,00
26/02/2016	Centre de Recerca i Informació en Consum (CRIC) Revista Opcions	100,00
03/03/2016	Centre Internacional Escarré per a les Minories Ètniques i les Nacions (CIEMEN)	250,00
04/02/2016	Centre Parroquial de Monistrol de Calders	100,00
26/02/2016	Col·legi de Periodistes de Catalunya	9.053,73
03/03/2016	Comunicacions del Ripollès	85,00
30/03/2016	CORP. CATALANA DE MITJANS AUDIOVISUALS, SA	2.500,00
25/02/2016	DIARI DE GIRONA,S.A.	460,20
03/03/2016	Doble Columna	255,00
02/03/2016	Dracvisió	85,00
03/03/2016	EBRE DIGITAL S.L.	100,00

25/02/2016	Edició de Premsa Periòdica Ara	920,40
04/02/2016	Edició Disseny i Realització Interactiva	250,00
26/02/2016	EDICIONES EL PAIS,S.L	920,40
26/02/2016	EDICIONS INTERCOMARCALS,S.A. (REGIO 7)	460,20
03/03/2016	Edicions Valls Comunicació	170,00
04/02/2016	El Fatumer. Associació Cultural Pi del Broi	100,00
26/02/2016	EL MUNDO DEPORTIVO,S.A.	1.528,81
25/02/2016	El Periódico de Catalunya	2.760,00
10/03/2016	Empresa Publidaser (Gol Sport)	100,00
03/03/2016	ETV-Llobregat Tv	100,00
25/02/2016	EUROPA PRESS DE CATALUNYA	1.181,50
26/02/2016	Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya	250,00
02/03/2016	Fundació Ars	100,00
25/02/2016	Fundació Catalunya Cristiana per la Evangelització i la Cultura	460,20
25/02/2016	Fundació Missatge Humà i Cristià/Ràdio Estel	460,20
26/02/2016	FUNDACIÓ PERIODISME PLURAL	385,00
02/03/2016	GEIEG (Grup Excursionista i Esportiu Gironí)	100,00
25/02/2016	GRUP FLAIX	460,20
03/05/2016	HERMES COMUNICACIONS SA (EL PUNT)	1.101,70
03/03/2016	Imagina Ràdio	100,00
26/02/2016	Informació i Comunicació de Barcelona (BARCELONA TV)	400,00
25/02/2016	INICIATIVES DIGITAL MEDIA, S.L (IDM)	782,35
25/02/2016	Iniciatives Televisió	460,20
04/02/2016	La Cabana. Grup de Premsa de la Fatarella	100,00
25/02/2016	LA VANGUARDIA EDICIONS,S.L.	2.346,00
26/02/2016	MITJANS AUDIOVISUALES D'OSONA, S.L.	391,17
03/03/2016	Mola TV	297,50
30/03/2016	OAMCIC	382,50
03/03/2016	OLOT TELEVISIO, S.L.	460,20
03/03/2016	Partal, Maresma i Associats	250,00
03/03/2016	PREMSA D'OSONA,S.A. (EL 9 NOU)	644,29
26/02/2016	PREMSA D'OSONA,S.A. (EL 9 NOU)	782,35
26/02/2016	Producció de Comunicacions Mediàtiques, S.L.	212,50
03/03/2016	Publicacions de l'Abadia de Montserrat (Qüestions de Vida Cristiana)	100,00
03/03/2016	Publicacions Penedès	100,00
02/03/2016	Ràdio Marina	100,00
03/03/2016	Ràdio Ripoll	85,00
26/02/2016	Ràdiocat XXI	782,35
26/02/2016	SCDAD.ESP.DE RADIODIFUSION,SA (SER CATALUNYA)	782,35
04/02/2016	SOC.PER DIFUSIO DE LES REALITATS C.AFRICANES	460,20
03/03/2016	Taelus	460,20
26/02/2016	Televisió de Roses	100,00

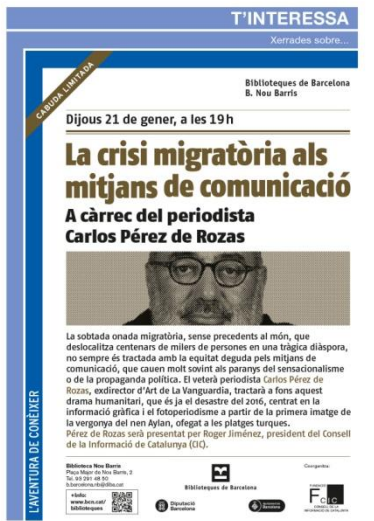
03/03/2016	Televisió del Ripollès	85,00
03/03/2016	Televisió Teveon Ebre (Canal 21 Ebre)	100,00
19/05/2016	Catorze.cat	85,00
17/05/2016	Grup Les Notícies El Nacional	250,00
26/02/2016	UNIDAD EDITORIAL INFORMACION REGIONAL,S.A	920,40

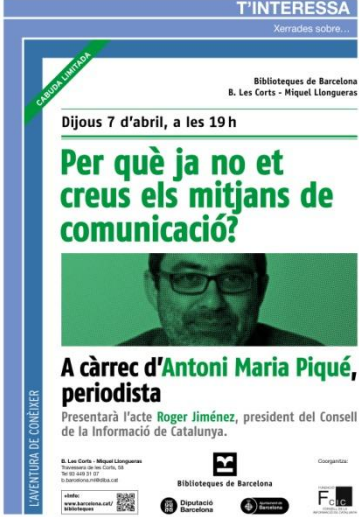
Subvenció concedida Generalitat 2016 **2.500**

DESPESES

Lloguers	3.084,00
Gestoria Q&S	1.200,00
MANTENIMENT	
Electricitat, aigua, telèfon	3.084,00
Servei d'administració	2.118,00
MATERIALS	
Material d'oficina/informàtica	500,00
Impremta	300,00
Correus i missatgers	300,00
DESPESES ACTES SOCIALS	
Altres Seminaris i conferències	1.500,00
TRIBUTS/IMPOSTOS (IRPF)	4.782,60
DESPESES PERSONAL I SS	
Sous fixos I salaris (net)	21.198
Seguretat Social	9.891,60

ACTIVITATS REALITZADES PER LA FCIC

ORGANITZA	LLOC	ACTIVITAT	DATA
CIC- Biblioteques de Barcelona	Biblioteques De Barcelona	 <p>T'INTERESSA Xerrades sobre...</p> <p>Biblioteques de Barcelona B. Nou Barris</p> <p>Dijous 21 de gener, a les 19h</p> <p>La crisi migratòria als mitjans de comunicació A càrrec del periodista Carlos Pérez de Rozas</p> <p>La sobtada onada migratòria, sense precedents al món, que deslocalitza centenars de milers de persones en una tràgica diàspora, no sempre és tractada amb la equitat deguda pels mitjans de comunicació, que cauen molt sovint als paranyes del sensacionalisme o de la propaganda política. El veterà periodista Carlos Pérez de Rozas, exdirector d'Art de la Vanguardia, tractarà a fons aquest drama humanitari, que és ja el desastre del 2016, centrat en la informació gràfica i el fotoperiodisme a partir de la primera imatge de la vergonya del nen Aylan, ofegat a les platges turques. Pérez de Rozas serà presentat per Roger Jiménez, president del Consell de la Informació de Catalunya (CIC).</p> <p>Biblioteca Nou Barris Plaça Major de les Heres, 2 Tel. 91 291 48 00 Llibreria: www.libreriafcic.com</p> <p>Biblioteques de Barcelona FCIC CONSELL DE LA INFORMACIÓ DE CATALUNYA</p>	21 DE GENER
Escola d'Adults de Bon Pastor	Escola d'Adults de Bon Pastor	La crisi migratòria als mitjans de comunicació a càrrec de Carlos Pérez de Rozas i el president del CIC	18 DE FEBRER
Les Veus de la República	Casa Orlandai	Mitjans de comunicació i corrupció: Vigilants o encobridors? , xerrada on participa el president del CIC	2 DE MARÇ

CIC	CIC	Recomanacions sobre la crisi dels refugiats	Abril
CIC	CIC	Recomanacions Periodistes que fan publicitat: un conflicte d'interessos	Abril
CIC- Biblioteques de Barcelona	Biblioteques De Barcelona		7 D'ABRIL

<p>CIC Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya.</p>	<p>Col·legi de Periodistes de Catalunya</p>	<p>XERRADA</p> <p>“Com llegir els diaris en temps de precarietat” amb Josep Maria Cadena</p> <p>El Consell de la Informació de Catalunya (CIC) i la Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya (FATEC) us conviden a aquesta xerrada, on el periodista Josep Maria Cadena explicarà com interpretar els diaris en un moment de canvi social, econòmic i polític com el que ens trobem ara. Analitzarà també la transformació del diari en paper al digital i el que això ha suposat per a la gent gran. Presentaran l'acte Josep Carné, president de la FATEC, i Roger Jiménez, president del CIC.</p> <p>« Data: Dimecres, 29 de juny de 2016 a les 18 hores »</p> <p>« Lloc: Sala d'Actes del Col·legi de Periodistes de Catalunya Rambla Catalunya 10 pral, Barcelona »</p> <p>ORGANITZA:</p> 	<p>29 DE JUNY</p>
<p>CIC- Biblioteques de Barcelona</p>	<p>Biblioteques De Barcelona</p>	<p>T'INTERESSA Xerrades sobre...</p> <p>Qui paga la informació? El públic i la premsa en temps de descrèdit.</p> <p>A càrrec de Josep Martí Gómez, autor del llibre <i>El oficio más hermoso del mundo</i>, en què exposa la seva filosofia del periodisme i critica els professionals que envoltats de tecnologia a les redaccions no trepitgen el carrer o entrevisten polítics que no diuen res. Presentarà l'acte Roger Jiménez, president del Consell de la Informació de Catalunya.</p> <p>Biblioteques de Barcelona B. Fort Pienc</p> <p>Dimecres 19 d'octubre, a les 19 h</p> <p>L'AVENTURA DE CONÈXER</p> <p>Biblioteca Fort Pienc Pl. del Fort Pienc, 4-5 Tel. 93 395 24 26 www.biblioteques.barcelona.cat</p> <p>Biblioteques de Barcelona</p> 	<p>19 D'OCTUBRE</p>

<p>CIC Comisión de Arbitraje, Quejas y Deontología del Periodismo</p>	<p>Universitat Pompeu Fabra</p>	 <p>MEDIA I REFUGIATS</p> <p>La situació a Síria, la irrupció de l'Estat Islàmic, la inestabilitat a l'Afganistan, Somàlia, Sudan i altres llocs projecta sobre Europa la crisi dels refugiats. Durant 2015 van arribar a Europa més d'un milió, la Unió Europea va multiplicar els cims per donar una solució al problema per, finalment, distribuir entre els seus socis, no tots, contingents d'acollida i, al mateix temps, tancar un acord amb Turquia, molt criticat per oeneges, organitzacions civiques i diferents corrents progressistes.</p> <p>La crisi dels refugiats està present tots els dies en els mitjans, forma part de la crisi d'identitat i de cohesió de la Unió Europea i manté obert el debat sobre el paper exercit pels governs i pels mitjans de comunicació en abordar el problema i informar sobre ell.</p> <p>La jornada 'Media i refugiats', organitzada pel Consell de la Informació de Catalunya i la Comissió d'Arbitratge, Queixes i Deontologia del Periodisme, amb la col·laboració de la Facultat de Comunicació de la Universitat Pompeu Fabra vol obrir un àmbit de reflexió en una matèria que commou les consciències, condiona els comportaments socials i interpel·la als polítics de totes les ideologies.</p> <p><small>FUNDACIÓ F C I C CONSELL DE LA INFORMACIÓ DE CATALUNYA</small> <small>COMISSIÓ D'ARBITRATGE, QUEIXES I DEONTOLOGIA DEL PERIODISME</small> <small>AMB EL SUPORT DE: Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació, Departament de la Presidència</small></p>	<p>20 D'OCTUBRE</p>
<p>Col·legi de Periodistes de Catalunya</p>	<p>Palau Macaya</p>	<p>Presentació del Codi Deontològic actualitzat, en el marc del VI Congrés celebrat pel Col·legi de Periodistes de Catalunya</p> <p>Codi Deontològic</p> <p><small>Declaració de principis de la professió periodística a Catalunya</small></p>	<p>11 DE NOVEMBRE</p>
<p>XAPSLL</p>	<p>Col·legi de Periodistes de Catalunya</p>	<p><u>Presentació a càrrec de la Xarxa d'Atenció a les Persones Sense Llar de les Recomanacions i Guia d'Estil sobre sensellarisme "Podries ser tu", amb la col·laboració del CIC</u></p>	<p>23 DE NOVEMBRE</p>

SOLIMED	València	<p><u>Participació del president del CIC a la Trobada SOLIMED (València) en el Taller “Medios de comunicación, crisis humanitària y movilidad humana”.</u></p> 	26 DE NOVIEMBRE
---------	----------	---	--------------------

COMPOSICIÓ DEL PATRONAT

Roger Jiménez

President de la Fundació Consell de la Informació de Catalunya

Albert Garrido

Secretari General de la Fundació Consell de la Informació de Catalunya

Patrons

<p>Col·legi de Periodistes de Catalunya Sr. Joan Garcia Bausa Representant de la Junta de Govern</p>	<p>Facultat de Lletres Universitat Rovira i Virgili (URV) Sr. Bernat López</p>
<p>Fac. Ciències de la Comunicació Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) Sra. Maria José Recoder Degana</p>	<p>Sindicat de Periodistes de Catalunya Sr. Enric Bastardes Secretari de Relacions Institucionals i de Tresoreria</p>
<p>Facultat de Comunicació Blanquerna Universitat Ramon Llull (URL) Sr. Josep Maria Carbonell Degà</p>	<p>EI PERIÓDICO Sr. Joan Manuel Perdigó</p>
<p>Facultat de Comunicació Universitat Pompeu Fabra (UPF) Sr. Marcel Mauri</p>	<p>II·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona Sra. Rosa Maria Barberà Ramos Vicedegana</p>
	<p>Col·legi de Psicòlegs de Catalunya Sr. Josep Vilajoana i Celaya. Degà</p>

COMPOSICIÓ DEL CIC

El Consell de la Informació de Catalunya està integrat per un conjunt de dones i homes que tenen com a missió jutjar les transgressions de la deontologia periodística que els mateixos periodistes han plasmat en el Codi. La varietat mateixa dels seus membres garanteix la seva independència de criteri: juristes, sociòlegs, professors d'ètica, de deontologia, de comunicació, metges, responsables d'entitats cíviques i periodistes. Hi ha, en el Consell, molts noms ben coneguts i reconeguts, amb una participació absolutament gratuïta i desinteressada:

Roger Jiménez
President del Consell de la Informació de Catalunya

Albert Garrido
Secretari General del Consell de la Informació de Catalunya

Begoña Muñoz
Secretària tècnica

Consellers

Salvador Alsius	Salvador Giner
Lluís de Carreras	Xavier Ureta
Carlos Ruiz	Núria Carrera
Josep Terés	Dolos Massot
Magda Oranich	Josep Roviroso
Pepe Encinas	

ADHERITS AL CIC 2016

Mitjans de comunicació i associacions

Actualment més de 80 mitjans estan adherits a la Fundació Consell de la Informació de Catalunya. Mitjans escrits, ràdios, televisions, webs i entitats dedicades a la comunicació que creuen en els principis reconeguts en el Codi Deontològic de la professió periodística. Al servei de la societat, en defensa dels valors ètics de la informació, pel compliment del Codi Deontològic en els mitjans de comunicació: **Fundació Consell de la Informació de Catalunya.**

Els mitjans que s'han adherit aquest any al CIC són els digitals Catorze.cat, Diari de la Sanitat, Diari del Treball, El Nacional.cat, Malarassa, Ebre Digital.cat i la revista L'Esclat.

Associació Cultural LO PEDRÍS

3D8. Publicacions Penedès

AGRUPACIÓ CULTURAL LA FEMOSA

ARA. Edició de Premsa Periòdica Ara

ASSOCIACIÓ CATALANA DE LA PREMSA GRATUÏTA I MITJANS DIGITALS (AMIC)

ASSOCIACIÓ CATALANA DE PREMSA COMARCAL (ACPC)

ASSOCIACIÓ DE PUBLICACIONS.PERIODIQUES EN CATALA(APPEC)

CANAL 21 EBRE. Televisió Teveon Ebre

CANAL TARONJA. Taelus

CANAL REUS TV.

CANAL TE. Tortosa Televisió

CAPÇALERA REVISTA

CATALUNYA CRISTIANA

CATALUNYA PLURAL

CATCLASSICS. Associació Catclàssics

CATORZE.CAT

COL.LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA (CPC)

COMUNICACIONS DEL RIPOLLÈS

CORPORACIÓ CATALANA DE MITJANS AUDIOVISUALS (CCMA)

CUGAT.CAT

DIARI DE GIRONA,S.A.

DIARI DE L' EDUCACIO
DIARI DE LA SANITAT
DIARI DEL TREBALL
DIARI ONLINE JORNALET. Associació Entara Difusion d'Occitània en Catalonha
DIGITAL HITS
Doble Columna
DRACVISIÓ
EBRE DIGITAL.CAT
EDICIONES EL PAIS,S.L
EL 9 NOU. PREMSA D'OSONA,S.A.
EL 9 TV. MITJANS AUDIOVISUALES D'OSONA, S.L.
EL MUNDO DEPORTIVO,S.A.
EL MUNDO. UNIDAD EDITORIAL INFORMACION REGIONAL,S.A
ELNACIONAL.cat
EL PERIÓDICO. EDICIONES PRIMERA PLANA
EMPORDÀ TV. TELEVISIÓ DE ROSES
E-NOTICIES. Edició Disseny i Realització Interactiva
ESGLÈSIA DE TARRAGONA. Arquebisbat de Tarragona
ETV-LLOBREGAT TV
EUROPA PRESS DE CATALUNYA
FEDERACIÓ DE COOPERATIVES AGRARIES DE CATALUNYA (AGROACTIVITAT)
GOL ESPORTS
GRUP FLAIX
LA RELLA, REVISTA DEL LLUÇANÉS
IMAGINA RÀDIO
INICIATIVES DIGITAL MEDIA, S.L (IDM)
Iniciatives Televisió CANAL REUS TV
LA BORJA. Agrupació Local de Publicacions Informatives i cíviques (Alpic)
LA CABANA. Grup de Premsa de la Fatarella
LA DIRECTA. Associació per la difusió sense límits (ADSL)
LA VANGUARDIA EDICIONS,S.L.
LA VEU D'ÀFRICA
L'INDEPENDENT DE GRÀCIA

L'OPCIÓ. Edicions Valls Comunicació

L'ESCLAT. REVISTA

MALARRASSA

MOLA TV

NATIONALIA.CAT

PIRINEUS TV

PLUJA DE ROSES. Carmelites descalços de Catalunya i Balears. Santuari de santa Teresina

PROXIMA FM

QUADERN DE LES IDEES, LES ARTS I LES CIÈNCIES. FUNDACIÓ ARS.

RAC 105

RAC 1

RÀDIO ESTEL. Fundació Missatge Humà i Cristià/RADIOESTEL.CAT

RÀDIO MARINA

RÀDIO RIPOLL

RÀDIO SANT CUGAT

REGIÓ 7. EDICIONS INTERCOMARCALS, S.A.

REPORT.CAT

REVISTA DE BANYOLES. Bacula Editors

REVISTA DEL GEIEG (Grup Excursionista i Esportiu Gironí)

REVISTA EL CLOT. Centre Parroquial de Monistrol de Calders

REVISTA EL FATUMER. Associació Cultural Pi del Broi

REVISTA LA FARGA. Casal de jubilats i simpatitzants de Salt

REVISTA LA VERNA. Associació Cultural la Fraternal Espollenca

REVISTA LO PEDRÍS. Associació cultural El Pedrís de la Plaça

REVISTA LO RAFAL. Associació Cultural i Veïnal lo Rafal

REVISTA OPCIONS. CENTRE DE RECERCA I INFORMACIÓ EN CONSUM (CRIC)

SANT CUGAT TV

SER CATALUNYA. SCDAD.ESP.DE RADIODIFUSION,SA

TELEVISIÓ DE RIPOLLÈS

TITULARS.CAT

TERRA DE GEGANTS

VILAWEB. Portal, Maresma i Associats

WELOBA.CAT

El Consell de la Informació de Catalunya entrega el segell de compromís ètic als mitjans adherits

La Fundació Consell de la Informació de Catalunya lliura un **segell de compromís ètic del Consell de la Informació de Catalunya (CIC)** als mitjans i associacions adherits a la institució

La distinció és una iniciativa creada per l'antic equip de govern del CIC (Llúcia Oliva, presidenta, i Lluís de Carreras, secretari general) que van finalitzar el seu mandat l'estiu passat. Amb el projecte ja en marxa, el nou equip de govern format per Roger Jiménez (president) i Albert Garrido (secretari general) s'ha bolcat en la promoció d'aquest segell. Més de 80 mitjans i associacions vinculats al món de la informació de tot el territori català compten amb aquesta distinció.

Dissenyat per Cases & Associats i atorgat al CIC de manera desinteressada, el segell és un distintiu públic que acredita que els mitjans de comunicació es comprometen a respectar el Codi Deontològic del Col·legi de Periodistes de Catalunya i a publicar les resolucions del CIC que els afectin. Així, el segell suposa un reconeixement de la tasca dels mitjans que poden reforçar la seva credibilitat davant dels ciutadans.

